

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఏప్రిల్ 2023

కవల అవతారాల లీల

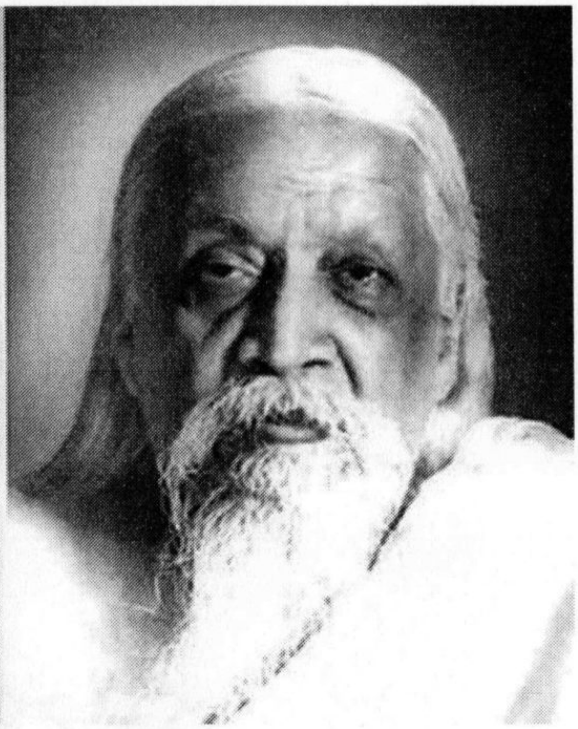
విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

బాహ్య పృధ్వీరంగస్థలం నుంచి ఉపసంహరించకొనడంతో అవతారలీల ఆగిపోదు. విశేషించి అది మరింత గొప్పశక్తితో, గతిశక్తిని పొందుతుంది. పదార్ధ ప్రపంచంలో ఒక ప్రత్యేక కార్యనిర్వహణ కవసరమైన భౌతిక దేహంలోనికి అవతారంగా దిగివచ్చి అభివ్యక్తమైన దివ్య చేతన, దివ్య క్రియాశక్తి, ఆ దేహం నుండి స్వేచ్ఛ పొంది మరింత శక్తివంతమైన రీతిలో పనిచేయ ప్రారంభిస్తుంది. అంతమాత్రమే గాదు దివ్యమానవీయంగా తయారైన భౌతిక మూర్తిత్వం భువికి, విశ్వాసంతో ఉన్ముఖమై, వారిమీదే దైవ కార్యం కోసం ఆధారపడిన వారికి సహాయం కొనసాగిస్తూనే ఉంటారు. దైవ ఆగమనానికి అదే కారణం. కొనసాగుతున్న శ్రీ అరవిందుల లీలను గురించి మదర్ మనకు తెలిపిన విషయాలకు ఈ సంచికనంకితం చేసాం.

అనువాదం : కె.వి. రావు

ఆయన లేకుండా నా ఉనికి లేదు

నేను లేకుండా ఆయన అభివ్యక్తం కారు

- శ్రీమాత

శ్రీ అరవిందుల నివాసం

ఉపసంహరణ నిర్ణయం

నేను ఒకసారి శ్రీ అరవిందులతో జరిపిన సంభాషణ, నాకు చాలా స్పష్టంగా, చాలా ఖచ్చితంగా గుర్తుంది (ఇప్పటికీ శ్రీ అరవిందుల గది మొత్తం నా కళ్ళ ముందు మెదులుతోంది) ఆ సంభాషణ ఏ సందర్భంలోనో తెలియదు... ముందు జరిగినది నేను మర్చిపోయాను, మీకు అర్థమైంది అనుకొంటున్నాను). శ్రీ అరవిందులు నాతో "మనం ఇద్దరం ఈ భూమిపై ఉండలేము, ఒకరు వెళ్ళాలి" అని చెప్పారు. అప్పుడు శ్రీ అరవిందుల తో నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను, నేను వెళ్తాను" అని చెప్పాను. కానీ శ్రీ అరవిందులు "వద్దు మీరు వద్దు, మీ శరీరం నాకంటే మెరుగైనది, మీరు నా కంటే గొప్ప రూపాంతరీకరణను సాధించగలరు" అని చెప్పారు.

ఇక విచిత్రమేమిటంటే, అది శ్రీ అరవిందులు శారీరక కష్టాలన్నింటినీ ఎదుర్కొనడానికి ముందే జరిగింది.

కానీ నేను ఆ సంభాషణకి అంత ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వడం లేదు, శ్రీ అరవిందులకు ఆ విషయం ముందే తెలుసు, నాకు తెలియదు. శ్రీ అరవిందులు శరీరం వదిలి నపుడు మాత్రమే ఆ ప్రస్తావన అకస్మాత్తుగా తిరిగివచ్చింది. ఇది చాలావరకు ఒక ఊహాగానం లా ఉంది, ఆయన ఏది ఉటంకిస్తున్నారో అది నీకు అర్థం అయింది కదా! ఇది మేము అవతలి ఇంటి నుండి, ఈ ఇంటికి మారుతున్న సమయంలో (ఫిబ్రవరి 1927లో), ఇది ఒకరోజు, ఇక్కడే క్రింది అంతస్తులో జరిగింది. అది దుర్ఘటన, శ్రీ అరవిందుల కాలు విరగటానికి ముందు (24 నవంబర్ 1938లో) జరిగింది, ఏ సందర్భంలో అన్నది గుర్తు లేదు. అది అలా జరిగిపోయింది.

కానీ నాకు స్పష్టంగా, చాలా స్పష్టంగా గుర్తుంది, నేను ఇప్పటికీ ఆగది, గదిలోని ప్రతిదీ, శ్రీ అరవిందులు ఎలా ఉన్నారో, ఏ విధంగా చెప్పారో ఇప్పుడు నా కళ్ళ ముందర కదలాడుతుంది. "మేము ఇద్దరం భూమిపై ఉండలేము" అంతే.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జూలై 26,1969.

చైత్యపురుషతో బంధం

శ్రీ అరవిందులు దేహత్యాగం చేసినపుడు, అంతరాత్మతో సంబంధం తెంచుకోవాలని నాకు తెలుసు, లేకపోతే నేను కూడా శ్రీ అరవిందులతో వెళ్ళవలసి వచ్చేది; శ్రీ అరవిందులకు ఇచ్చిన మాట ప్రకారం, నేను ఇక్కడే ఉండి కార్యనిర్వహణ చేయవలసి ఉంది. నేను అక్షరాలా అంతరాత్మకి సంబంధించిన ద్వారం మూసి వేసాను. "ఈ క్షణానికి అంతరాత్మ ఉనికిలో లేదు." అది పది సంవత్సరాలపాటు అలాగే ఉండిపోయింది, పది సంవత్సరాల తర్వాత అది నెమ్మది, నెమ్మదిగా తెరుచుకోవడం ప్రారంభించింది. అది భయపెట్టింది. కానీ నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను. అది మళ్ళీ తెరుచుకోవడం ప్రారంభించింది. ఆ అనుభవం నాకు కలిగినపుడు ఆశ్చర్యం వేసింది; అలా ఎందుకు జరిగింది. ఆ ఆజ్ఞను ఎందుకు పొందాను? దానిని ఎందుకు పాటించవలసి వచ్చింది. దివ్యప్రేమ శరీరంలో తాదాత్మ్యం చెందినపుడు (కొన్ని రోజుల క్రిందట) అది వదిలిపెట్టినపుడు, శరీర కణాలు అదే మాదిరి స్థితికి లోనయ్యే ఆజ్ఞను పొందాయి. అప్పుడే ఈ భౌతిక ప్రపంచం ఎందుకు మూసివేయబడిందో అర్థం చేసుకొన్నాను. ఇది దివ్యప్రేమకు సంబంధించిన అనుభవం లేకుండా ఉనికిలో ఉండటానికి అనుమతించబడటమే. సహజంగానే నేను, ఎందుకు నా అంతరాత్మను మూసి ఉంచానో అర్థం చేసుకొన్నాను. ఎందుకంటే ఇలా చేయడం నిజంగానే అసాధ్యం. శ్రీ అరవిందులు సన్నిధి లేకుండా నేను బాహ్యంగా కొనసాగలేను, కానీ జీవకణాలు దివ్యప్రేమ ఉనికి లేకుండా తమ జీవితాన్ని కొనసాగించాలని అర్థం చేసుకొన్నాయి, అది ప్రపంచం లో ఎలా జరిగింది; ఇది భౌతిక ప్రపంచం ఏర్పడటానికి దాని అభివృద్ధికి అవసరమైన స్వాభావిక స్థితి.

మనము బహుశా సమీపిస్తున్నాము, అంతరాత్మ మళ్ళీ తెరచుకోవడానికి అనుమతింపబడే సమయానికి సమీపిస్తున్నాము.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జూలై ***24,1966***

ప్రపంచం సిద్ధంగా లేదని మనం చెప్పవచ్చు, కానీ నీకు నిజం చెప్పాలంటే శ్రీ అరవిందుల చుట్టూ ఉన్న సమస్తం సిద్ధంగా లేదు, ఆయన దాన్ని చూసినపుడు, ఆయన అక్కడ లేకపోతే, అది చాలా వేగంగా జరుగుతుందని, శ్రీ అరవిందులు గమనించారు.

నాకు తెలియకుండా ఉండేందుకు, ఏదో అపస్మారక స్థితి, సాధారణ అనారోగ్యం ఉన్నట్లు శ్రీ అరవిందులు అన్నింటినీ భరించారు. తాము బయలుదేరాల్సిన క్షణంలో ఆయన వెళ్ళి పోయారు, కానీ.... శ్రీ అరవిందుల దేహత్యాగం తర్వాత, ఆయన వెళ్ళిపోయారని అసలు ఊహించ లేక పోయాను. అక్కడే నాముందే, అది చాలా దూరంగా అనిపించింది. ఆపై శ్రీ అరవిందులు తమ శరీరం నుండి బయటకు వచ్చి, నాలో ప్రవేశించినపుడు, నేను అంతా అర్థం చేసుకొన్నాను. అది చాలా అద్భుతంగా ఉంది.

ఇది పూర్తిగా మానవాతీతమైనది, అలాంటి పని చేయగల సామర్థ్యం ఏ మానవ మాత్రునికీ కూడా లేదు. శ్రీ అరవిందులకు తమ శరీరంపై సంపూర్ణమైన పట్టు ఉంది.

సూక్ష్మ శరీరంలో శ్రీ అరవిందుల నివాసం

మొదటి అతి మానస శరీరంతో మాత్రమే, తిరిగి వస్తానని శ్రీ అరవిందులు ఇప్పటికే చెప్పారు. మొదటి అతిమానస శరీరం శ్రీ అరవిందులది అని ఆయన ప్రకటించారు. అది ప్రస్తుతానికి కాదు, దానికి చాలా సమయం ఉంది. మనము వేచి ఉండవచ్చు. భూమి ఇంకా అతిమానస శరీరానికి సిద్ధంగా లేదు. ముందు ప్రపంచాన్ని సిద్ధం చేయాలి, దానికి చాలా సమయం పడుతుంది.

శ్రీ అరవిందులు దూరంగాపోయే వారందరిలోకి ప్రవేశించి, మళ్ళీ వారిని అవతరింప చేయడానికి, వారి పునర్జన్మను సిద్ధం చేస్తున్నారనేది నిజం.

అకస్మాత్తుగా శ్రీ అరవిందుల ఇంటిలో, సూక్ష్మ భౌతికంలో కనిపించిన రోజు, నాకు కలిగిన అనుభవం గురించి, నీకు చెప్పానా? సరే, నేను ఒక అడుగు వేసి భౌతిక ప్రపంచం కంటే, చాలా విస్పష్టమైన ప్రపంచంలోకి ప్రవేశించినట్లు అనిపించింది. చాలా సుస్పష్టం ఎందుకంటే విషయాలు ఎక్కువ సత్యాన్ని కలిగి ఉంటాయి. నేను అక్కడ శ్రీ అరవిందులతో చాలా ఎక్కువ కాలం గడిపాను. అది పూర్తయ్యాక, నేను ఇంకొక అడుగు వేసి ఇక్కడకు తిరిగి వచ్చాను. కొంచెం మూగపోయినట్లు అయ్యాను, నా మునుపటి స్థితికి రావడానికి నాకు కొంత సమయం పట్టింది. ఎందుకంటే ఈ ప్రపంచం నాకు అవాస్తవంగా అనిపించింది.

ఇది చాలా సాధారణంగా నీవు ఒక అడుగు వేసి వేరొక గదిలోకి ప్రవేశించడమే. నీవు నీ అంతరాత్మలో జీవిస్తున్నపుడు నిరంతరత ఉంటుంది. ఎందుకంటే అంతరాత్మ మొత్తం తన స్మృతిలో ఉంచుకొంటుంది; అంతరాత్మ అన్ని సంఘటనలను, బాహ్య సంఘటనలను, బాహ్య కదలికలను, అన్నిటినీ కలుపుకొనే ఉన్నది. కనుక ఇది నిరంతరాయమైన ఉద్యమం.

ఇక్కడ, అక్కడ, ఒక గది నుండి మరొక గదికి, ఒక ఇంటి నుండి వేరొక ఇంటికి, ఒక జీవితం నుండి ఇంకొక జీవితానికి... ఈ మానవులకు ఇది తెలియనిది.

*

15 ఆగష్టుకి కొద్దిగా ముందుగా దీనిని అంతటినీ నిదర్శనంగా చూపే విధంగా నాకొక ప్రత్యేకమైన అనుభవం కలిగింది. 'మొట్టమొదటి సారిగా అతిమానస ప్రకాశం నాలోని ఇతర సత్తాల లోనికి ప్రవేశించకుండా నా శరీరంలోకి తిన్నగా ప్రవేశించింది. అది నా పాదలద్వారా ప్రవేశించింది (ఒక ఎరుపు బంగారు వర్ణం కలిగినది అద్భుతమైనది, వెచ్చనైనది, తీవ్రమైనది అది), తరువాత అది పైపైకి ఎగపాకింది. అది అలా పైకి వెళ్తూ ఉండగా, జ్వరం కూడా పెరగనారంభించింది ఎందుకంటే శరీరం దాని తీవ్రతకు అలవాటు పడలేదు. అలా ఆ ప్రకాశం నా శిరస్సును సమీపించినప్పుడు, నేను పేలిపోతానేమో అనిపించింది అప్పుడు ఆ అనుభవం అంతటితో ముగిసిపోయేది. కాని ఆ ప్రశాంతతని నిశ్చలతని దిగివచ్చేలా చేయమని ఒక స్పష్టమైన సూచన వచ్చింది, ఈ శరీరచైతన్యాన్ని ఇంకా విశాలతరం చేయమని, అన్ని కణములలో ఆ అతిమానస కాంతిని నిలుపుకొనేలా చేయమని. ఆ ప్రకాశం పైకి ఎగబాకుతుండగా నేను విశాలమయ్యాను, అలా ఒక సువిశాల అచంచల శాంతిని నేను కిందకు తీసుకువచ్చాను. ఉన్నట్టుండి ఒక క్షణం స్పృహ తప్పింది.

నేను ఇంకొక లోకంలో ఉన్నట్టుగా కనుగొన్నాను, కానీ ఇక్కడకు దూరంగా పోలేదు (నేను పూర్తి సమాధి స్థితిలో అయితే లేను). ఆ లోకం ఈ భౌతికలోకం అంత వాస్తవికత కలిగి ఉంది. అక్కడ కూడా గదులు ఉన్నాయి శ్రీ అరవిందుల గది అందులో, ఆయన పడుకొనే మంచం - అక్కడ ఆయన నివసిస్తున్నారు, ఆయన ఎల్లప్పుడూ అక్కడే ఉన్నారు. అది ఆయన నిత్య నివాసం. నా గది

కూడా అక్కడ ఉంది, ఇక్కడ ఉన్నట్టుగానే అక్కడ కూడా పెద్ద అద్దం ఉంది, దువ్వెనలు ఇంకా అన్నీ రకాల ఇతర వస్తువులు, అక్కడ ఉన్న పదార్థం వస్తువులు ఈ భౌతిక పదార్థం ఈ వస్తువులంత సాంద్రత కలిగి ఉంది. అదేకాక ఆ వస్తువులు స్వప్రకాశం కలిగి ఉన్నాయి. అది పారదర్శకత కాని, కాంతి ప్రసారానికి అవకాశం కలిగి ఉండడం కానీ, ప్రకాశం కలిగి ఉండటం కానీ కాదు, అది స్వప్రకాశం. అక్కడ ఉన్న విభిన్న వస్తువులు కానీ వాటి పదార్థం కానీ ఇక్కడ ఉండే వస్తువులలో ఉండే అపారదర్శకత అక్కడ లేదు, ఇక్కడ మనం చూస్తూ ఉన్నట్టుగా అక్కడి వస్తువులు గట్టిగా పొడిబారినట్లుగా లేవు.

శ్రీ అరవిందులు వారి గంభీరమైన అద్భుతమైన సౌందర్యం

శ్రీ అరవిందులు అక్కడ ఉన్నారు వారి అత్యద్భుతమైన సమున్నత సౌందర్యంతో. పూర్వం వలెనే ఆయన కేశములన్నీ సంపూర్ణంగా కలిగి ఉన్నారు. అదంతా వాస్తవంగా ఘనీభవించినట్లుగా ఉంది - ఆయనకు అక్కడ కూడా ఏదో ఆహారం ఇస్తున్నారు. నేను అక్కడ ఒక గంట పాటు ఉన్నాను - (నా గడియారాన్ని ఇది జరగడానికి ముందు ఆ తరవాత కూడా చూడడం జరిగింది). నేను శ్రీ అరవిందులతో సంభాషించాను, ఇంకా కొన్ని సాధించవలసిన వాటి విషయంలో కొన్ని ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు ఆయనను అడగవలసినవి ఉన్నాయి. అయితే ఆయన ఏమి బదులివ్వలేదు. ఆయన మౌనంగా నేను చెప్పింది విన్నారు. అటు తరువాత నేను చెప్పినమాటలన్నీ అనవసరం అన్నట్లుగా చూశారు. ఇదేదీ అవసరం లేకుండానే ఆయన సర్వం అవగతం చేసుకున్నారు. ఒక సంజ్ఞ తో తన ముఖంలోని భావాలతో రెండు విధాలుగా వ్యక్తం చేశారు. నా మనసులో ఉన్న ఆలోచనలతో ఏ మాత్రము సంబంధం లేని, ముందుగా ఊహించని సంజ్ఞ అది, ఉదాహరణకు అద్దం వద్ద పెట్టి వున్న మూడు దువ్వెనలు తీసుకుని (నేను ఇక్కడ ఉపయోగిస్తున్నటు వంటి దువ్వెనలే, అయితే ఇంకొంచం పెద్దవి) తన తలపై ఉంచుకున్నారు. తన శిరసు మధ్యలో ఒక దువ్వెన ఉంచుకున్నారు, మిగిలిన రెండూ చెరోవైపున ఉంచుకున్నారు, ఆయన కేశములన్నీ ఆయన కణతల మధ్యలో ఉండే విధంగా. ఆయన కేశాలంకారణ చేసుకున్న విధంగా ఉందది, ఒక కిరీటం వలె. వెంటనే నాకు అర్ధమయ్యింది నేనేది ఆలోచించానో దానికి ఆయన

సమ్మతించి చేయడానికి అనుజ్ఞ ఇచ్చారు అని: చూడండి నేను మీరు అనుకున్న విధంగానే చేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాను, దానికి అనుగుణంగానే ఇటువంటి కేశలంకరణ, ఇది నా సంకల్పం. ఏదైతేనేం నేను అక్కడ ఒక గంట పాటు ఉండడం జరిగింది.

సత్యలోకం

చూడు ఈ సత్య లోకం అనేది ఇప్పుడేదో శూన్యం నుండి సృష్టించాల్సింది ఏమి కాదు, అది ఎప్పుడో తయారుగా ఉంది, ఇప్పుడు మన లోకం ఎలా ఉందో అలాగే అది కూడా అక్కడ ఉంది. అందులో ఉండాల్సిన ప్రతిదీ ఉంది, అవును ప్రతిదీ ఉంది.

నేను ఆ స్థితిలో సంపూర్ణంగా రెండు రోజులపాటు ఉన్నాను, రెండు రోజుల పరిపూర్ణమైన ఆనందం. శ్రీ అరవిందులు ఆ రెండూ రోజులు పూర్తిగా నాతోనే ఉన్నారు, నేను నడిస్తే నాతో నడిచారు, కూర్చుంటే నా పక్కనే కూర్చున్నారు. 15 ఆగస్టు రోజున కూడా నిరంతరాయంగా ఇక్కడ దర్శనం ఇస్తూ ఉన్నారు, అయితే ఈ విషయం ఎరిగిన వారెవరు? ఒకరిద్దరు మాత్రమే కొంత అనుభూతి చెందగలిగారు, ఎవరైనా చూశారా అంటే? - ఎవరూ లేరు.

అప్పుడు నేను ఈ జనాన్ని శ్రీ అరవిందులకు చూపించాను, ఇక్కడ జరిగే కార్యమంతటిని కూడా చూపించి అడిగాను ఈ సత్యలోకం ఎప్పుడు ఈ అసత్యంతో నిండిన ఈ భువి పైన అవతరించబోతోంది అని. ఇంకా తయారు కాలేదు, ఇంకా తయారుకాలేదు అని మాత్రమే ఆయన సమాధానం ఇచ్చారు.

శ్రీ అరవిందులు నాకు రెండు రోజులు సంపూర్ణ దివ్యానందాన్ని ప్రసాదించారు. అలాగే రెండవ రోజు ముగిసేలోపు నేనక్కడ ఎక్కువ కాలం ఉండి పోలేను అనే విషయం అర్థం అయ్యింది, ఎందుకంటే ఇక్కడ జరగాల్సిన పని ముందుకు పోవడంలేదు. ఆ పని శరీరంలో చేయవలసి ఉంది. ఈ భౌతిక ప్రపంచం లోనే అది సాధించవలసి ఉంది, లేదంటే అది సంపూర్ణం కాదు. అలా నేను ఆ సత్యలోకం నుండి నన్ను నేను ఉపసంహరించుకొని

ఇక్కడ తిరిగి పనిచేయడం ప్రారంభించాను.

అయినప్పటికీ ఈ లోకం నుండి మరొక లోకం లోకి వెళ్ళడానికి, అలాగే ఆ లోకం వాస్తవ లోకంగా మారడానికి చాలా చిన్న అతి చిన్న ప్రయత్నం చాలు. ఒక చిన్న సంకల్పం తోనో లేదా లోపల భావవైఖరి తద్భిన్నంగా మార్చుకోవడం ద్వారానో అది చేయవచ్చు. ఎలా చెప్పాలి... అది మన సాధారణ చేతనకు అవగతమయ్యే విషయం కాదు. లోపల ఒక చిన్న మార్పు చాలు. గుణాత్మకమైన మార్పు

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ అక్టోబర్ 6, 1959

శ్రీ అరవిందుల సన్నిధి

సమాధి వద్ద శ్రీ అరవిందుల సన్నిధి

ఏదైనా విషయం నీకు ఆందోళన కలిగిస్తున్నా లేక నీవు ఇబ్బందిలో ఉన్నప్పుడు ఏమి చేయాలో నీకు తెలియనపుడు ప్రశాంతంగా లోనికి ప్రవేశించు. అంటే నీవు నీలోనికి ప్రవేశించి నీ అంతర వ్యక్తిని చైత్య పురుషని హృదయ పూర్వకంగా అర్థించు. నీకు సమాధానం లభిస్తుంది. స్పష్టంగా, ఖచ్చితంగా అలాగే చేయాలి. నీవు ఏమి చేయాలో అదే నీకు తెలియజేస్తుంది. నీకు మార్గదర్శనం చేస్తుంది.

చాలా ప్రభావవంతమైన మరొక మార్గం కూడా కలదు. నీవు కోరిన ప్రతిసారీ నీవు సఫలత పొందుతావు. నీవు ఇబ్బందిలో వున్న లేక నీకు సమాధానం కోరుకుంటే, అది ఏదైనా లేక నీవు ప్రశాంతంగా ఉండలేకపోతున్నా లేక ఏదైనా విషయం నిన్ను చికాకు పరుస్తున్నా లేక నీవు చేసిన ఏదైనా తప్పిదం వలన నీవు అసౌకర్యంగా ఉన్నట్లయితే.. ఉదాహరణకు నీకు కోపం వచ్చి, అసంతృప్తిగా ఉంటే, దానికి అంత ప్రాముఖ్యత లేకపోయినా, అది సామాన్యమైనదే అయినా, దానికి ఏ విలువ లేకపోయినా నీకు కారణాలు తెలియని విషయాలలో అది ఉండవలసిన విధంగా సరయిన రీతిలో లేకున్నా.. ఆ సమయంలో ఆ విధమైన సంతోషకరం కాని స్థితి నుండి బయట పడుటకు సమాధి వద్దకు నేరుగా వెళ్ళు. సమాధి వద్ద నీ శిరస్సును వంచి నీవు

చెప్పుకోవలసినదంతా, ఎటువంటి సంకోచం, సంశయం లేకుండా నా వద్ద చెప్పే విధంగానే శ్రీ అరవిందులకు విన్నవించు. నీ ఇబ్బందులన్నీ ఒక్కసారిగా, నాతో మాట్లాడి క్షణంలోనే అదృశ్యమైనట్లు పూర్తిగా మాయమైనట్లు నీవు చాలాసార్లు చూశావు.

వాటిని నేను తరిమి వేయటం వలననే వాటి నుండి నీవు బయట పడినావు. నీవు ఈ ప్రతికూల లేదా హానికర శక్తుల నుండి బయటపడినావు. ఈ బరువును నీ నుండి తొలగించినందు వలననే నీవు తేలికగా మారి సంతోషాన్ని పొందావు. నీకు గుర్తుందా? అలా జరిగిందని నీవు చాలాసార్లు నాకు తెలిపావు కూడా.

అవును శ్రీమాతా, చాలాసార్లు.

అదేవిధంగా నీవు వారికి (శ్రీ అరవిందులు) తెలపాలి. ఈ విధంగా నీ శిరస్సును సమాధిపై (శ్రీమాత ఆమె శిరస్సు వంచారు) ఉంచాలి.వారి శాశ్వత సాన్నిధ్యం, సమాధి వద్ద నీ ఇబ్బందులను తొలగించమని ప్రార్థించు. లేదా నీవు ఒక ప్రార్థనను ఈ విధంగా చేయాలి. (శ్రీమాత చేతిని హృదయ ప్రాంతం నుండి పైకి కదిపారు) నిజాయితీతో, నీలో అది గాఢమైన ఏకాగ్రతను తీసుకు రావాలి. శ్రీ అరవిందులు నీవు చెప్పినది వింటారని, నీకు సమాధానమిస్తారని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. ఎటువంటి సంశయం లేకుండా వారితో నీవు ఇపుడు సులభంగా సంభాషించ వచ్చు. వారితో సంభాషించి, సమాధానాలు పొందిన వారు చాలా మంది ఉన్నారు. మనకు వారు చాలా అందుబాటులో చాలా క్రియాశీలకంగా ఉన్నారు. ఈ మార్గంలో నీవు నిరీక్షించ వలసిన అవసరం లేదని నీవు అప్పుడు గమనిస్తావు. మొదట్లో నీవు నాకు తెలియజేయడం, అప్పుడు నేను ఒక అనుకూలమైన రోజు, నిర్దిష్టమైన సమయం ఎంపిక చేసి నీవు నాకు చెప్పాలనుకున్న దానిని వినడానికి, తరువాత నేను సమాధానం ఇవ్వడానికి సమయం ఉందా లేదా అనేది కూడా చూసుకుని సమాధానమిస్తాను. నీవు సమాధానం పొందడానికి ముందు ఈ పద్ధతి పాటించాల్సి ఉంది. ఇది చాలా సుదీర్ఘమైనది, చాలా సమయం కూడా పడుతుంది. వీటన్నింటికంటే నిరీక్షించుటకు ఓపికను నీవు కలిగి ఉండాలి. కానీ ఈ పద్ధతి చాలా సరళమైనది. మరింత ప్రత్యక్షంగా మరింత అందుబాటులో ఉంటుంది. ఏ సమయంలోనైనా నీవు అడుగవచ్చు. నీవు

సమాధానం పొందేందుకు సమాధి వద్దకు రా. సరిపోతుంది.

ఏదైనా సరిగా లేకపోయినా కారణం తెలుసుకోవాలని నీవు కోరుకుంటే లేదా బలహీనతను పోగొట్టుకోవాలని కోరుకున్న లేక బాధలు నయం కావాలని కోరుకున్నా లేక నీవు పరిశుద్ధం కావాలని కోరుకున్నా అలా పవిత్రీకరణ పొందే క్రమంలో ఇబ్బందులు తొలగించుకోవాలని కోరుకుంటున్నా... ఏ సమాధానికైనా సరే సమాధి వద్దకు వచ్చి శ్రీ అరవిందులను అర్థించు. నీకు సమాధానం లభిస్తుంది. వారి సమాధానమే కాదు వారి ఆశీస్సులు, కృప, శాంతి, ప్రకాశం కూడా లభిస్తాయి. సర్వశక్తివంతమైన వారి ప్రేమలో నీవు మునిగిపోతావు, స్వాధీనమైపోతావు, ఒకసారి నీవు వారికి అర్పించుకోగలిగితే అన్ని విపత్తుల నుండి నీవు సంరక్షించబడతావు. వారి ప్రభావం ఈ విధంగా ఉంటుంది. సరళత, నిజాయితీ, వినయం గలవారికి శ్రీ అరవిందులు ప్రకటితమవుతారు. వారు అక్కడ సంపూర్ణ చేతనలో ఉన్నారు. ప్రపంచంలోని కార్యకలాపాలన్నింటికీ మార్గనిర్దేశం చేస్తున్నారు.

ది బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్, పుట. 120-21

శ్రీ అరవిందులు సమాధానమిస్తారు...

గతంలో వారు శరీరంతో ఉన్నప్పుడు మనుషులకు వారు చాలా దూరంగా, అందుబాటులో లేకుండా ఉంటారని, ఇక్కడి సాధకుల వ్యవహారాల గురించి పట్టించుకోరని ప్రజలు అనేవారు. అది అంత వాస్తవం కాదు. వాస్తవానికి వారు ప్రపంచ ఉద్ధరణ, అతి మానస ప్రపంచ ఆగమనానికి సంసిద్ధం చేయుట అనే వారి కార్యక్రమాన్ని కాకుండా గంటల కొద్దీ లేఖలకు సమాధానమిస్తూ రాత్రిళ్లు గడిపేవారు. వారి పురోగతిని అనుసరించుట, సాధకులకు సంబంధించిన విషయాలను పట్టించుకొనుటలో బాధలనుభవించారు. అయినప్పటికీ శ్రీ అరవిందులు, సాధకులు నేరుగా నాతో సంభాషించేందుకు, నా ఆశీస్సులు, సాధన కొరకు అంతరిక, అదేవిధంగా భౌతిక తలంలో ఆచరణాత్మకంగా నా సహాయం పొందేందుకు ఏర్పాట్లు చేశారు. సాధకులు నా ద్వారా అతిమానసం దిశగా ఉన్నత చేతన పొందేవారు లేదా ఏవైనా ఇబ్బందులుంటే వాటిని అధిగమనించేవారు. ఆ సమయంలో శ్రీ అరవిందులు మన కార్యక్రమం - అతి మానసం దిశగా అన్వేషణలో అవరోధంగా నిలిచిన, నిరోధిస్తున్న వాటిపై నియంత్రణ సాధించుటకు వాటిని జయించుటకు

మాత్రమే కాకుండా వాటిని లొంగదీసుకొనుట, అదేవిధంగా వివిధ ప్రపంచాలు, విభిన్న శక్తులు, అసంఖ్యాక చేతనా స్థితులపై ఆధిపత్యం సాధించుటలో నిమగ్నమై ఉండేవారు. ప్రాపంచిక వ్యవహారాలను పరిష్కరించుట, ఆశ్రమంలోని వ్యవస్థ, వ్యక్తుల పురోగతి, పూర్ణ యోగం వైపు గల ప్రయత్నాలను నాకు విడిచి పెట్టారు. ఆ సమయంలో ప్రజలతో లేదా వారి ఫిర్యాదులను ఆలకించుటకు వారికి ఏ మాత్రం సమయముండేది కాదు. కానీ ఇప్పుడు వారు విశ్వవ్యాప్తమై, విస్తృతం, విశాలమై, సన్నిహితమై మనకు దగ్గరైనారు. ప్రతి ఒక్కరికీ వారు అందుబాటులో ఉండేందుకు ఒక సామీప్య, ప్రత్యక్ష ప్రభావం ద్వారా ప్రతి ఒక్కరితో ఒక బంధం ఏర్పరచారు.

*ది బ్లెస్సింగ్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ పుట **121-22***

సజీవమైన హామీ

ఇది బలీయమైనది. వారి ఉనికి స్పష్టమైన ప్రకంపనగా సమాధి చుట్టూ వ్యాపించి ఉంది. వారి ప్రభావం అంతరపురుష వద్దకు చొచ్చుకుపోయి, స్పృశించి, ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి చేతనను మేల్కొల్పుతుంది. అజ్ఞేయవాదులు, విశ్వాసం లేనివారు, చెడు సంకల్పం ఉన్న వ్యక్తులు, సమాధిని దర్శించాలనే ఉత్సుకతతో వచ్చేవారు కూడా, అక్కడ ఆయన శాంతి, కరుణ నిరంతరం వర్షిస్తూ ఉండడం వల్ల ఒక రహస్య పరివర్తనా ప్రక్రియ ద్వారా ఆశ్చర్యపడి, అంతర్గత శాంతిని కనుగొంటారు. వ్యక్తులు వారి సమక్షానికి వెళ్ళినప్పుడు వ్యక్తులను శాంతి, కరుణల జల్లులో తడిపేస్తారు.అది వారి శక్తి, ఉనికికి సంబంధించి ఒక నమ్మశక్యం కాని అతిశయ కార్యాచరణ.

మన దివ్య సంభావ్యత, దివ్య ప్రకాశం, దివ్య శక్తితో ప్రసరించే దివ్యత్వ వాగ్దానానికి, భగవంతుని అభివ్యక్తి వైపు మన ప్రగతిశీల పయనానికి ఆయన సజీవ హామీ. అందుకే వాతావరణం అంతా దివ్య, ఉత్కృష్ట శాంతితో నిండి ఉంది, మీకు అర్థమైందా? ఆయన అక్కడ దివ్య శరీరంలో, దివ్యత్వం పొంది ఉన్నవారు. వారు సమస్త మానవజాతికి ప్రతినిధి. వారు తమ శరీరంలో చేసిన తపస్సు, సాధనల ద్వారా మహిమాన్విత శరీరాన్ని తయారు చేసుకున్నారు. ఆయన తమ శరీరంలో చేసిన యోగ ప్రయత్నం ద్వారా పొందిన

సాక్షాత్కారాలు, అనుభవాలు, ఆయన శరీరంలోనే పోగు చేయబడినవి. వీటి వల్లనే తమ శరీరం పరివర్తనా శక్తితో నిండిపోయింది. ఇది క్రియాశీలంగా పనిచేసే శక్తితో, వెలుగుతో నిండిపోయి, పొంగి పొరలుతూ ఉంటుంది. ఆయన సన్నిధి చుట్టు ప్రక్కల ఉన్న మొత్తం వాతావరణాన్ని కప్పి ఉంచుతుంది. ఇది అతిమానస శక్తి కావడం వలన నిలిచిపోయి ఉంటుంది, క్షీణించే గుణం ఉండదు. ఇది క్షీణించదు.

ప్రజలు సమాధి చుట్టు ప్రక్కల తిరిగినప్పుడు దీనిని వారికి తెలియకుండానే గ్రహిస్తారు. ఆయన ప్రేమలో వారు తడిసి ముద్దవుతారు. వారు సమాధి వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు వారు ఎందుకు సమ్మోహితులు అవుతున్నారో కూడా గ్రహించలేరు, ఇది అద్భుతం. వారు సమాధిని తాకినప్పుడు అయోమయానికి గురవుతారు, ఎందుకంటే పని చేసే అతిమానస శక్తి వారిలోని మతపరమైన నమ్మిక బంధనాలను, భావాలను కూల్చివేస్తుంది. ఊర్ధ్వ ముఖంగా ఎగసిపడే భావోద్వేగాలను తునకలు చేసి, వారికి అర్థం కాని వాస్తవికతను వారి ముందు ఉంచుతుంది. వ్యక్తులు అక్కడ అభివ్యక్తమయ్యే సత్యానికి ఆశ్చర్యపోతారు. అతిమానస శక్తికి తెరచుకొని, దాని స్పర్శను పొందిన వారు వాతావరణంలో ఉన్న శాంతిని తమలో ఇముడ్చుకోవడానికి తిరిగి వచ్చి తమలో పూర్ణంగా నింపుకుంటారు. అది చాలా ఖచ్చితత్వాన్ని, సజీవత్వాన్ని కలిగి ఉంది, అది ఒక చైతన్యవంతమైన విశాలత్వాన్ని, ఆధిపత్యాన్ని కలిగి, మొత్తం వాతావరణంలో నిండి ఉంది. అస్థిరమైన వెలుగులు, రంగులు, అంతుచిక్కని ఆనందానికి సంబంధించిన అందం, స్వచ్ఛత, సారం, అంతుచిక్కని ఉనికి ఎలా ఈ వాతావరణంలో తేలి ఆడుతున్నాయో నేను చూస్తున్నాను. ఇది నిరాధారమై, భౌతికమైనప్పటికీ ప్రపంచానికి తెలియని మాధుర్యాన్ని తీసుకువెళ్లడం నేను చూస్తున్నాను. హృదయంలో భగవంతుని మీద ఏకాగ్రత దృష్టి కలిగి, భగవంతుని కోసం తపనబడే తత్వం ఉన్నవారు, సమాధి ముందు నిలబడి దేనిని కోరకుండా భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని మాత్రమే కోరినట్లయితే, అట్లాంటి వారు ఈ భూమి, ఊర్ధ్వ లోకాలలో అనుభవించే దానికంటే చాలా మెరుగ్గా ఉండే ఉన్నత ప్రదేశానికి తీసుకువెళ్లబడతారని నాకు అనిపిస్తోంది.

*ది బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ పుట **124-45***

వారి గంభీరమైన సన్నిధి

వారి భక్తులు, ఆకాంక్షతో ఉన్నవారు- భక్తులు తమ చేతనను శ్రీ అరవిందులతో(వారి సన్నిధితో ఈ ప్రదేశాన్ని నింపిన వారు) ఏకం చేయాలనే నిజాయితీతో కూడిన ఆకాంక్ష ఉన్నవారు, శ్రీ అరవిందుల గంభీరమైన సన్నిధికి సంబంధించిన మహత్వమును నన్ను చూస్తున్నంత స్పష్టముగా చూడగలరు. శ్రీ అరవిందులతో మాట్లాడాలి అనుకునే వ్యక్తులు, శ్రీ అరవిందులు ఇచ్చే స్పష్టమైన సమాధానాన్ని కనుగొనగలరు. వారి సమస్త ప్రభావంతోను, సమస్త శక్తితోను వారు అక్కడ ఉండి, నూతన సృష్టి వైపుకు నడిపిస్తున్నారు. వారు తెర వెనుక నుంచి పట్టుదలతోనూ, నమ్మశక్యం కాని ఓర్పుతోను, నిర్ణయాత్మకతతోనూ నూతన సృష్టి వైపుకు మార్గదర్శకత్వం చేస్తున్నారు. సమయ అనుకూలతను బట్టి వారి చర్యా విధానంతో ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా విజయాలను సాధించుకుంటూ (ముందుగా మనుష్యజాతి చేతనను మార్చి, ఆ తర్వాత దానిని నలువైపులా విస్తరింప చేయడం) ముందుకు వెళుతున్నారు. ఈ ప్రతిఘటనలు, క్షణిక పతనాలు మానవజాతికి దాని ముందు ఉన్న అడ్డంకులను అధిగమించడానికి అవసరమని వారికి తెలుసు కాబట్టి, వారు దాని చర్యా విధానానికి, వైఖరికి వారి ప్రశాంత వెలుగులో ప్రపంచ ఉద్యమం ద్వారా మార్గదర్శకత్వం చేస్తున్నారు. అన్నిటికీ పైన, ఇది ఆధ్యాత్మికత మీద ఆధారపడింది కానీ అత్యుత్సాహ స్వభావం, యుద్ధం, కారణం లేని తగువులాటలతో కూడిన నకిలీ మత ఉద్యమాలు మీద కాదు. మీరు పర్యవసానాలను చూశారు కదా..... ఈ ప్రపంచం మనిషి చేస్తున్న క్రూరత్వాలుతో అలసిపోయింది, రక్తం ఏరులై పారింది, హింస శాసించింది, ఇంత భయంకరమైన విధ్వంసాలను మనం ఎప్పుడూ చూడలేదు. మనుష్యులు క్రూరమృగాలుగా మారారు, క్రూరమృగాల కంటే కూడా ఘోరంగా ఉన్నారు.

మనిషి తన చేతనను మార్చుకోవడానికి ప్రయత్నించనంత కాలం అది అధిగమించలేని ప్రతిష్టంభన మనిషి కానీ అసాధారణ నైపుణ్యాలు కలిగిన వ్యక్తులు కానీ, ఎవరూ ఏమీ చేయలేరు.

భగవంతునికి,ప్రతికూల శక్తుల మధ్య అగాధాన్ని పూడ్చనూ లేరు. అజ్ఞానమే మనిషిని ఈ స్థితికి తీసుకువచ్చింది.

కానీ చింతించవలసిన అవసరం లేదు. మనిషిని కొత్త ప్రపంచ సరిహద్దుల వైపుకు తీసుకురావడమనే పనిని నిర్వర్తించడానికి అధికారికంగా బాధ్యత తీసుకున్న వారు ఆ పని చేస్తారు. ఇబ్బందులను అడ్డంకులను ఆయన తక్షణమే ఆమోదించి మనుష్య జాతిని ప్రకాశవంతమైన భవిష్యత్తు వైపు నడిపిస్తారు. ఆయన మాత్రమే ఈ వ్యాధిని నయం చేయగలరు, ఎందుకంటే వారు మన ఉనికికి యజమాని. వారి మీద విశ్వాసం ఉంచు. అంతా సవ్యంగా జరుగుతుంది. శంకువలె వంకరులు తిరిగిన పరిణామంలో భౌగోళిక అస్తిత్వానికి సంబంధించిన కష్టసుఖాల్లో మనిషి చేరుకున్న అత్యల్ప స్థానం ఇదే కావచ్చు. కానీ త్వరలో, మనం వెలుగును చూస్తాము - ఆయన ఉనికికి సంబంధించిన ధృవీకరణ మాత్రమే భూమిపై దైవిక రాజ్యాన్ని క్రిందకు దించి స్థాపించగలదు.

శ్రీ అరవిందుల గొప్ప ఆకట్టుకునే శక్తి

కొంతకాలం క్రితం ఎం. సోదరి మరణించింది (మానసికంగా, ఆమె భయంకర స్థితిలో ఉంది- ఆమెకు విశ్వాసం లేదు). సరే, ఆ రోజు, ఆమె చనిపోతోందని తెలిసినప్పుడు, నేను స్నానాల గదిలో మేడమీద ఉండి, శ్రీ అరవిందులతో, మాట్లాడడం, వారితో ఒక విధమైన సంభాషణ చేయడం (ఇది చాలా తరచుగా జరుగుతుంది) గుర్తుకు వచ్చింది. వారిని అడిగాను, "అలాంటి వ్యక్తులు ఇక్కడ ఆశ్రమంలో చనిపోతే వారికి ఏమి జరుగుతుంది?" దానికి వారు,"చూడు," అని సమాధానం ఇచ్చారు. నేను ఆమె చనిపోవడం చూచాను.అప్పుడు ఆమె నుదుటిపై ఘనమైన బంగారు కాంతిని (అంత ప్రకాశవంతంగా లేదు కానీ, చాలా స్పష్టంగా ఉంది) నేను చూశాను. ఆమె మానసిక స్థితి ఏమైనప్పటికీ, దానితో ఎటువంటి పట్టింపు లేదు - ఏమీ ఆమెను తాకలేదు, ఆమె ప్రశాంతంగా, ప్రశాంతంగా బయలుదేరింది. ఇది దానికి సంకేతం. అప్పుడు శ్రీ అరవిందులు నాతో ఇలా అన్నారు, 'ఆశ్రమంలో నివసించిన వారందరికీ మరణించిన వారందరికీ, వారి అంతర్గత స్థితి ఏమైనప్పటికీ, స్వయంచాలకంగా అదే రక్షణ ఉంటుంది.'

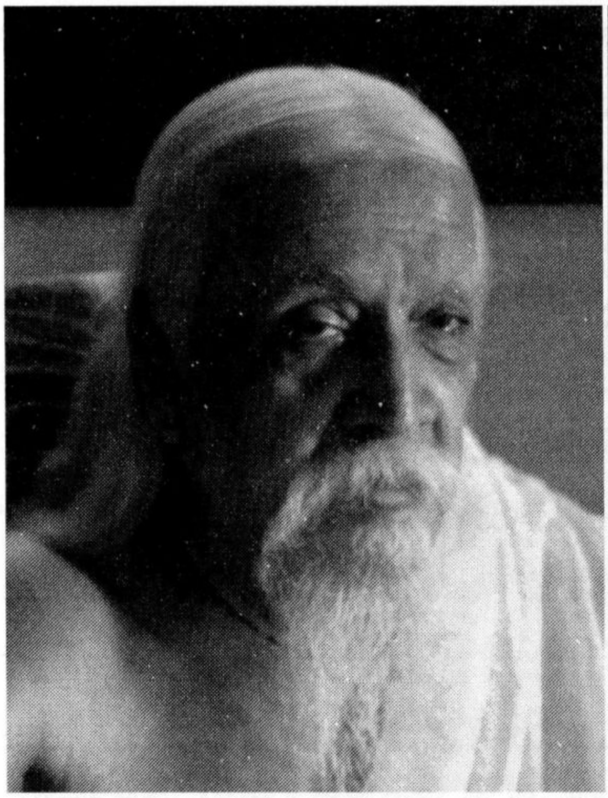
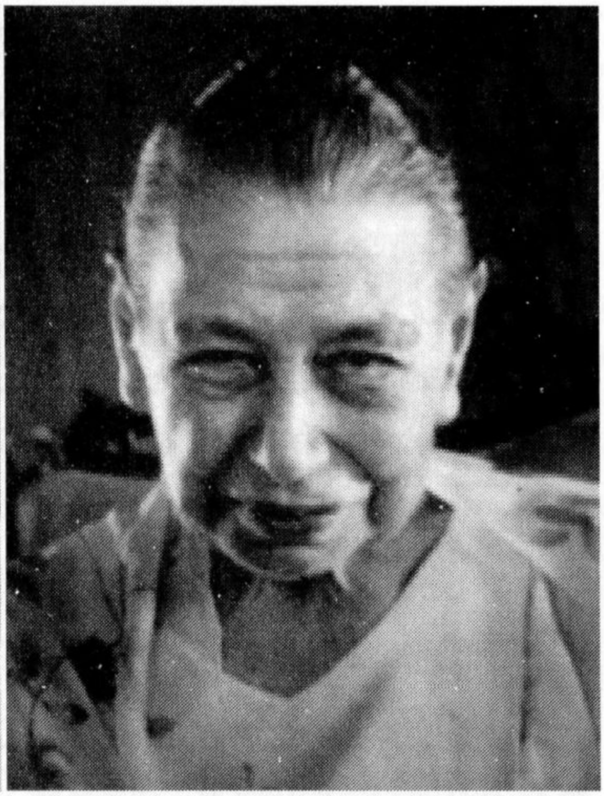
నేను ఆశ్చర్యపోయానని చెప్పలేను, కానీ నేను శక్తి గొప్పతనాన్ని మెచ్చుకున్నాను. మనుషులు ఆశ్రమంలోనే ఉండి, ఆశ్రమంలోనే శరీర త్యాగం

చేశారన్న సాధారణ వాస్తవం ఆ మనుషుల పరివర్తనలో ఎక్కువగా తగినంత సహాయం చేయడానికి సరిపోతుంది.

కానీ అన్ని రకాల సందర్భాలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు, ఎన్.డి. నే తీసుకోండి, తన జీవితమంతా శ్రీ అరవిందుల సేవ చేయాలనే ఆలోచనతో జీవించిన వ్యక్తి- అతను నా చిత్రపటాన్ని తన ఛాతీకి పట్టుకుని మరణించాడు. అతను ఒక పవిత్రమైన వ్యక్తి, ఉన్నత చేతన, విఫలమవ్వని అంకితభావం ఉన్న వ్యక్తి. అతనిలోని అన్ని భాగాలు చైత్య పురుషుని చుట్టూ చక్కగా అమర్చబడ్డాయి. అతను తన శరీరాన్ని విడిచిపెట్టబోతున్న రోజు చిన్న ఎం సమాధి పక్కన ధ్యానం చేస్తోంది, నేను "సేవ" అని పిలిచే ఆ పసుపు పువ్వులు ఒక కూర్పుగా ఏర్పడి ఒక పెద్ద గుత్తిగా రూపు దాల్చాయి. ఆ గుత్తి పైపైకి వెళ్తూ కనిపించింది. ఆమె దర్శించినదాని ప్రకారం ఈ పువ్వులు ఎన్.డి. చిత్రంతో సంబంధాన్ని కలిగి ఉన్నాయి. ఆమె త్వరగా వాళ్ల ఇంటికి పరిగెత్తేటప్పటికే, అతను చనిపోయాడు.

ఈ అనుభవం గురించి నాకు తరువాత తెలిసింది. అతను శరీర త్యాగం చేసినప్పుడు, అతనిలోని అన్ని భాగాలు ఒకటిగా చేరి ఐక్యతతో, పూర్తి సజాతీయతతో, గొప్ప ఆకాంక్షతో, చెదరకుండా, వైదొలగకుండా పైపైకి వెళ్లి నేరుగా శ్రీ అరవిందులచే ఉన్నత లోకాలుగా పిలువబడిన స్థానానికి వెళ్లడం నేను చూశాను. అక్కడ శ్రీ అరవిందులు తన అతిమానసిక చర్యతో భూమిపై అధ్యక్షత వహిస్తారు. అతను ఇక ఆ కాంతిలో కరిగిపోయాడు.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జూన్ **24,1961***

శ్రీ అరవిందులు, మదర్

అర్ధనారీశ్వరులు - చీరలో శ్రీ అరవిందులు

వరుసగా కొన్ని రాత్రులు నేను శ్రీ అరవిందుల సన్నిధిలో ఉండటం జరిగింది. అది చాలా అద్భుతం. నీకు అర్థం అవుతుందా? నేనాయనను నిర్విరామంగా చూస్తున్నాను. సూక్ష్మ భౌతిక ప్రపంచం ఏదయితే ఆయన నివాస స్థలమో నేనక్కడికి వెళ్ళాను. ఆ కలయిక చాలా శాశ్వతమయినది (ఎలా అయినా ప్రతి రాత్రి నేను ఆ విధంగానే గడుపుతాను. ఆయన జరగవలసిన కార్యాన్ని, ప్రతి విషయాన్ని చూపిస్తారు) కానీ సావిత్రి అనువాదం తర్వాత ఆయన నవ్వుతూ నావైపు చూస్తూ అన్నారు. 'చివరికి మీకు అర్థం అయింది కదా?' అని (శ్రీమాత నవ్వారు) 'నాకు అర్థం కాలేదని కాదు. అలా ఉండకూడదని నా ఉద్దేశ్యం అన్నాను. ఇంకా విషయాలన్నీ ఆలానే ఉండటం నాకు నచ్చలేదు. కొన్ని యుగాలుగా ఈ విషయాలు మరొక విధంగా ఉండాలని నేను ఆశించాను. మొన్న రాత్రి ఆయన నా చీర ఒకటి కట్టుకున్నారు. ఆయన (నవ్వుతూ) నాతో అన్నారు. "ఏం కట్టుకోకూడదా. ఇది నాకు తగినట్లుగా ఉన్నట్లు మీకనిపించలేదా? నేను సమాధానమిచ్చాను. 'అది మీకు చాలా అందంగా అమరింది' అది ఒక జేగురు రంగు జార్జెట్ చీర. కంచు వర్ణపు మెరుపుతో పెద్ద బంగారు రంగు అంచుతో ఉంది. అది చాలా అందమైన

చీర (అది నా దగ్గర ఉండేది. నా చీరలలో ఒకటి) ఆయన దానిని కట్టుకున్నారు. అప్పుడు ఆయన తన తల దువ్వమని అడిగారు. ఆయన మెడ వెనుక భాగమూ, శిరోజాలు కూడా కాంతివంతంగా మారిపోయాయి. ఆయన కేశాలు ఎపుడూ పూర్తిగా తెల్లగా ఉండేవి కాదు. ఒక లాంటి లేత గోధుమ వర్ణపు కాంతితో దాదాపు బంగారు వర్ణంలో ఉండేవి. చాలా చక్కగా ఆ కాంతి అలానే ఉంది. ఇక్కడి మనుషుల కేశాలలా కాదు. ఆయన కేశాలు నా కేశాలలానే ఉన్నాయి. ఆయన తల దువ్వుతున్నపుడు కాంతి వంతమయిన ఆయన మెడ వెనుక భాగాన్ని, శిరోజాలను చూశాను. ఆయన కేశాలు ఎంతో ప్రకాశ వంతంగా ఉన్నాయి. ఆయన నాతో అన్నారు. "నేను చీర ఎందుకు కట్టుకోకూడదు? అని.

అది భూమ్యాకాశాల అంచున ఒక నూతన ద్వారాన్ని తెరిచింది. మీకు తెలుసా? మనం ఎప్పుడూ ఎంతగా తలుపులు బిగించుకొని ఉంటామో?

నిజమే యిది ఒక (దర్శనం లేదా ఊహ) చర్యగా రూపొందనీయబడలేదు. ఎందుకంటే మీరు అన్నిటినీ అంగీకరించటం, ప్రేమించడం, అన్నిటిలో ఔన్నత్యాన్ని దర్శించటం మొదలు పెడితే మార్పు అవసరమేమిటి?

ఈ ప్రపంచం మున్ముందుకి పురోగమించటానికి నాలో చాలా కాలంగా శక్తి అందుకే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా న్యాయబద్ధమైన దానినంతటినీ ఖచ్చితంగా తిరస్కరించి మిమ్మల్ని జీవించే అంతర ఆనందపు స్పర్శలో ఉంచింది. ఆయన అన్నట్లుగా ఆయన సంతోషం అక్కడ ఉంది. అంతటా ఉంది. అందువలననే ఎవరూ ప్రపంచాన్ని వదిలివెళ్ళాలని అనుకోరు.

ఇంకా క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే పై నుండి ఈ పరిస్థితిని నేను చూడగలుగుతున్నాను. సృష్టి సృజనాత్మక శక్తి కన్నా కొంచెం పైనుండి... ఆవలి వైపు నుండి.

ఈ రోజు శ్రీ అరవిందుల శతాబ్ది మొదటిరోజు. ఆయన తన శరీరాన్ని వదలి వేసినా మనతోనే సజీవంగా, చైతన్యవంతంగా ఉన్నారు.

శ్రీ అరవిందుల వారు భవితకు చెందినవారు. ఆయన భవిష్యత్తుకు రాయబారి. దివ్య సంకల్పం రచించిన వైభవోపేతమయిన భవితను వేగ వంతంగా సిద్ధింప జేసుకోవటానికి అనుసరించవలసిన మార్గాన్ని ఆయన యింకా మనకు చూపిస్తున్నారు.

మానవ ప్రగతికి దోహదం చేయాలని, భారత దేశపు జ్వాజ్వలమానమైన ఉన్నతిని కోరుకొనే వారందరూ, ఒక దివ్యదృష్టితో కూడిన ఆకాంక్షతో తేజోమయమైన కార్యానికై ఏకం కావాలి.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఫిబ్రవరి **15, 1963***

శ్రీ అరవిందులు - శాస్వత సారథి

శ్రీఅరవిందులూ, నేనూ ఒక సౌఖ్యవంతమయిన కారులో ఉన్నాం. అనంత మయిన శాంతి ఆనందాలలో విశ్రాంతి పొందుతూ ఉన్నాం. నిశ్చలంగా ఒకరి ప్రక్కన ఒకరు. ఆ కారును ఒక శాశ్వత సారధి నడుపుతున్నాడు. మీకు తెలుసా? అది ఒక పరమమైన ఆనందం, కారు బయట ఆకస్మాత్తుగా దారిపై (అది ఎలానో నాకు తెలియదు) రెండు పత్రాలు విసిరివేయబడ్డాయి. అందులో ఒక పత్రం - లేఖ (అది తపాలాలో వచ్చిన కవరు. కారు ఇంకా కదులుతూనే ఉంది. ఒక దివ్యమైన లాఘవంతో శ్రీ అరవిందులు కారులో నుండి రోడు పైకి దూకి, ఆ ఉత్తరాలను ఒడిసి పట్టుకున్నారు. నాలో నేను అనుకున్నాను. ఓ సంతోషం ముగిసి పోయింది (నవ్వుతూ)

మేము తిరిగి కార్యరంగంలోకి దూకాలి. నేను కూడా కారు దిగి పోయాను. (అది మాయమయిపోయింది) (శ్రీ అరవిందులు ఆ లేఖలను తీసుకున్నారు. (ఆక్షణంలో అవి ఏమిటో నాకు తెలుసు, కానీ అదంత ముఖ్యం కాదు. అపుడాయన నా చేయి పట్టుకొని (ఆయన కుడి చేతితోనే నా ఎడను చేతిని పట్టు కున్నారు, నేనాయనకు కుడిప్రక్కన ఉన్నాను) మేము ఆ బాటపై నడుస్తున్నాం. ఆ దారిలో వస్తున్నపుడు కొంత సమయం తర్వాత (చాలా విషయాలు, వివరాలున్నా అవి సాధారణ సంఘటనలే. అవి కేవలం అప్పటికే సమంజసం, అంత ముఖ్యమయినవేమీ కాదు) మేమా మార్గంలో వెళుతుండగా ఆయన అకస్మాతుగా నా వైపుకు వంగి నేను రాళ్ళపై నడుస్తున్నానని చూపించాడు. (రోడ్డు గులక రాళ్ళతో చేయబడినపుడు, నీరు పారడానికి వీలుగా వంపుగా కాలువ వేస్తారు కదా? ఆ వైపు కొంత మట్టి నీటితో కొట్టుకు పోవటం వలన రాళ్లు బయటకు వచ్చాయి) నేనా రాళ్ళపై నడుస్తున్నాను, కాదు, కాదు - శ్రీ అరవిందులే వాటిపై నడుస్తున్నారు. నాకు వాటిని చూపించారు. నేను ఆయన ఆ రాళ్ళపై నడవ కూడదని బాటకు మధ్యలో ఉండేటట్లు చూసి రాళ్లపై నేను నడుస్తున్నాను, ఆ తరువాత ఆయనవైపు

చూశాను. శ్రీ అరవిందుల శిరసును చూశాను. ఒక ఉన్నతము వైభవోపేత మయిన శిరసు, అది నిజంగా అతి మానస శిరసు, ఒక మహాద్భుతం! ఆయన శరీరమంతా, శరీరపు ప్రతి భాగం, ఎవరిలానో ఉన్నాయి, ఆయన ఎవరిలో ఆవిష్కృత మవుతున్నారో, ఒక ప్రత్యేక మయిన కార్యము లేదా కారణం కోసం, లేదా నాకు సంబంధించి ఒక ప్రత్యేకమయిన పనిలో నా విషయాని కొస్తే నేనొక వ్యక్తిని కాను, నేను కేవలం ఒక శక్తిని మాత్రమే. నాకొక శరీరం లేదనే విషయాన్ని నేను గుర్తించాను. ఆ కార్యంలో పాలు పంచుకుంటున్న వారినందరినీ నేను చూచాను, (వారి భౌతికమయిన రూపం కాదు. కానీ వారెవరో నాకు తెలుసు. ఒకరికి ~~ఈ ఈ~~ విషయాలు, ఇంకొకరికి ఆయా విషయాలు, ఆ అరచెయ్యి అది, ~~ఈ~~ చెయ్యి యిది. ఆ విధంగా నేను ఆయన పాదాలను చూసాను. అవి పాదరక్షలతో కూడిన నా పాదాలు!! ఎందుకంటే ఆయన బాట ప్రక్కన రాళ్ళపై నడవకూడదని నేననుకున్నాను. అందుకే ఆయన దానిని వదిలి వేసారు. అది చాలా అద్భుతంగా, అర్థవంతంగా ఉంది. నేను చూసాను. నాకు ఆ కార్యంలో ఒక వ్యక్తి స్థానం ఖచ్చితంగా తెలిసింది. ఆ కార్యంలో నాతో ఉన్న సంబంధం కూడా తెలిసింది. ఆయనకు నేను ఆలంబన. అంతా శ్రీ అరవిందుల మార్గదర్శకత్వంలో నిర్వహించబడుతుంది. అంతా చాలా వివరంగా....

ఒక అత్యంత అద్భుతమైన ఖచ్చితత్వంతో కూడిన అభివ్యక్తి, ఆయనకున్న బాధ్యత. మొదట నేను ఆయన పాదాలు అనే భావన (కానీ నా పాదాలలా పాదరక్షలతో కూడిన తెల్లని పాదాలు. ఎందుకంటే ఆయన అంచుపై నడవ కూడదని నేను అనుకొన్నాను. 'కఠినమైన రాళ్ళతో కూడిన బాటమీద... అందుకనే ఆయన వెళ్ళిపోయారు.

అది నాపై ఎంతో మరిచిపోలేని ముద్రను వేసింది. ఎందుకంటే శక్తికున్న లీలలను అది దర్శింపజేసింది. బాహ్యంగా మోసం చేసే రూపాల వెనుక నిజమేమిటో తెలియ చేసింది.

ఆయన శిరసు ఒక మహాద్భుతం.. అదే అన్నిటినీ అధిగమిస్తుంది. అదే అన్నిటికీ మార్గదర్శకంగా ఉండి నడిపిస్తుంది. అది ఆయన అతిమానస అవగాహన యొక్క మహాద్భుతం. అదే అన్నిటినీ నడిపిస్తుంది. అందులో అందరికీ ఎవరి స్థానం వారికుంది.

పని చేసే ప్రతివారి ఖచ్చితమయిన స్థానం, వారి సంబంధము నేను ఖచ్చితంగా తెలుసుకున్నాను. కానీ నేనది ఎవరికీ చెప్పకూడదు కానీ ఎపుడూ నీ కార్యం, నీ స్థానం గురించి చెప్పినది ఖచ్చితంగా నిజం. ఆ క్షణంలో నేనది చూసాను, ఖచ్చితంగా సత్యం. కొన్ని విషయాలు, కొందరి గురించిన దర్శనాలు, మరీ ఎక్కువ మంది గురించి కాదు. ఎవరికైతే కార్యంలో నాతో నిజమైన సంబంధం ఉందో వారితో చాలా విభిన్నమయిన సంబంధాలు, విభిన్నమైన స్థాయిలలో, విభిన్నమయిన కార్యక్రమాలకు, కానీ అవి అసంఖ్యాకం కాదు, కానీ అది చాలా సరిగ్గా ఉంటుంది.

ఆ ప్రపంచాలలో విషయాలు నిజమైనవే. సత్యమయినవే కానీ వాటి వాస్తవికత మానవులు గ్రహించగలిగే వాస్తవికత కాదు. అంతా ఒక బాహ్యరూపంగా అయిపోతుంది. తరచుగా ఒక అసత్యమయిన రూపం, ఏవిధంగా చూచినా దాని విభజనలో అసత్యం.

ఈ శరీరం ఎంత మేరకు కేవలం ఆనందాన్నే కాక ఆయన పాదాల వద్ద ఉండే పారవశ్య వైభవాన్ని పొందిందో నేను చెప్పలేను. నేనుచూసినప్పుడొక అద్భుతం. అదే సమయంలో ఒక అనుభూతి, ఆ కార్యానికి సంబంధాల స్పష్టమైన అవగాహన కలిగింది. ఒక భావనతో, అనుభూతితో, ఆ సంబంధం ఖచ్చితమయిన అవగాహన, ఆ వ్యక్తులతో నాకున్న అనుబంధంకున్న సరియైన అవగాహన, ఎంతో మందికాదు, కాని వారు నాకు తెలుసు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ మార్చి ***10, 1965***

శ్రీకృష్ణునితో, శ్రీ అరవిందునితో నడవడం

పూర్వం నేను, శ్రీ అరవిందులు ఒక గృహంలోనే ఉండేవారము. అది ఇప్పుడు 'డార్మిటరీ ఎనెక్స్ వసతి గృహం. దానికి పెద్ద వసారా ఉండేది. ఆ వసారాని నేను పైకి, క్రిందికి తిరుగుతూ ఉండేదానిని (శ్రీ అరవిందులు ఆ గదిలో పనిచేసుకుంటూ ఉండేవారు) నేను ఒంటరిగా నడవాలనుకునే దాన్ని. కానీ నేను ఎప్పుడూ ఒంటరిగా లేను. అక్కడ ఎప్పుడూ కృష్ణుడుండేవాడు. కృష్ణఅందరికీ తెలిసిన కృష్ణ పరమాత్మ. కానీ ఆయన పొడుగ్గా, ఎంతో అందంగా హాస్యాస్పదంగా ఉండే నీలిరంగులో కాక మీకు తెలుసా బూడిద రంగు నీలంలో ఉండేవాడు. ఎల్లప్పుడూ మేము పైకి, క్రిందికి కలసి నడిచేవాళ్ళం. మేము కలిసి నడుస్తాము. ఆయన కొంచెం వెనుక ఉండేవాడు. (సంజ్ఞలు వెనుక, మెడ, భుజాలకి ఎదురుగా నేను కొంచెం ముందుకి ఉన్నాను. నా తల ఆయన భుజం మీద ఉన్నట్లుగా అంత దగ్గరగా ఆయన నడిచేవాడు. నా తల ఆయన భుజాల మీద వాలినట్లు నాకు అనిపించలేదు. కానీ అది అట్లా ఉంది) మేము నడుస్తాము. మేము పరస్పరం సంభాషించుకుంటాము. నీకు తెలుసా అలా ప్రతిరోజు సంవత్సరం పాటు జరిగింది. ఆపై అది ముగిసింది. తరువాత అప్పుడప్పుడుగా నేను ఆయనని చూశాను. (మేము క్రొత్త ఇంటికి మారినప్పుడు కూడా ఆయనని చూశాను). ఎప్పుడన్నా రాత్రి సమయంలో నేను బాగా అలసిపోయి ఉంటే ఆయన వచ్చేవాడు. నేను ఆయన భుజం మీద నిదురించేదాన్ని. శ్రీ అరవిందులు ఈ విధంగా తమని తాము చూపించుకోవలసి వచ్చిందని నాకు బాగా తెలుసు. నేను ఇక్కడికి వచ్చాక (శ్రీమాత వసించే ప్రస్తుత గది) శ్రీ అరవిందులు వెళ్ళిపోయారు. నేను నా మంత్రాన్ని జపిస్తూ పైకి క్రిందికి నడవటం ప్రారంభించాను. శ్రీ అరవిందులు వచ్చారు. కృష్ణుడు ఏ ప్రదేశంలో కనిపించే వాడో ఖచ్చితంగా సరిగ్గా అక్కడికే వచ్చారు. (అదే సంజ్ఞలు, తన వెనకాల నేను నడుస్తాను. ఆయన అక్కడ ఉన్నారు. రోజు తర్వాత రోజు, ఆపై రోజు అలా మేము కలసి నడిచాము.

అది ఎంతో స్పష్టంగా, ఎంతో అద్భుతంగా మారుతోంది. నేను ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాను. "ఈ మనుషులను, విషయాలను చూడటమెందుకు. ఎప్పటికీ నాకు ఇలానే ఉండాలని ఉంది" అంతే ఆయన

నా ఆలోచనను పసిగట్టారు. "నేను ఇకపై రాను" అని చెప్పారు. ఆయన రావడం ఆపేశారు. నేను 'చాలా బాగుంది' అన్నాను. ఆ పరమేశ్వరునికే నా మంత్ర జపం చేయడం ప్రారంభించాను. ఆయననే రప్పించడానికి, నాతో కలసి నడవడానికి నేనుచాలా అమితంగా ప్రయత్నించాను. కానీ ఆయన ఆయనగానే తప్ప వేరే రూపంలో కాదు. మరియు శక్తి, సన్నిధి ప్రతీదీ నేను అక్కడ ఉన్నది పరమాత్మను మరింత స్పష్టంగా అనుభూతి చెందుతాను. నా వెనకే అనభివ్యక్తంగా ఉన్నాడు. కొన్ని రోజులుగా ఒక విధమైన భావనతో ఉన్నాను. దేనికో నేను చాలా దగ్గరగా సన్నిహితంగా ఉన్నాను అనిపించింది. అది ఒక అరగంట పాటు ఒక సన్నిధి... ఒక ఖచ్చితమైన, స్పష్టమైన సన్నిధి. ఆయనే నాకు ఇలా చెప్పాడు. 'మొదట కృష్ణుడు, తరువాత శ్రీ అరవిందులు తరువాత నేను' ఇది మాత్రమే. (నవ్వుతూ) ఆ ప్రభావం అదేమాదిరిగా ఉండాలని ఆయన కోరుకోవట్లేదు.

"నేను ఇప్పుడు మనుషులతో విసిగిపోయాను"

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, జూన్ 18,1965

నిన్న ఆకాశవాణి నుండి నాకు ఒక డైరెక్టర్ నుంచి లేఖ వచ్చింది. అందులో ఫిబ్రవరి 21న విశేషమైన ప్రసారం ఒకటి చేయకోరుతున్నామని చెప్పారు. చివరికి ఈ విషయం ఆయన నన్ను 'భారతదేశంలో నా జీవిత జ్ఞాపకాలు' గూర్చి ప్రసంగం చేయమని అడిగారు (శ్రీమాత నవ్వుతూ) అందువల్ల నేను నా సమాధానం సిద్ధం చేశాను.

'జ్ఞాపకాలు చాలా స్వల్పం. శ్రీ అరవిందులను కలవటానికి నేను భారతదేశం వచ్చాను. శ్రీ అరవిందులతో నివసించడానికి భారతదేశంలో ఉండిపోయాను. ఆయన కార్యాన్ని ఆయన శరీరం వదిలేయగానే అంటే ఈ భూమిపై దివ్యప్రేమ పాలనను వేగవంతం చేయడానికి మానవజాతిని జ్ఞానవంతం చేయడానికి, సత్యాన్ని సేవించడం ద్వారా కార్యం పూర్తిచేయడం కోసం ఇక్కడే ఉంటున్నాను' మొదట అది ఆంగ్లంలో వచ్చింది. తరువాత నేను ఫ్రెంచ్‌లో తర్జుమా చేశాను.

నిన్న సాయంత్రం ఆ పెద్దమనిషి రాసిన లేఖని పవిత్ర చదివి వినిపించాడు. అతను చదువుతున్న సమయంలో శ్రీ అరవిందులు వచ్చి నవ్వటం మొదలు పెట్టారు. ఆ వ్యక్తి నా జ్ఞాపకాల గురించి అడిగినప్పుడు ఆయన నవ్వారు.

తక్షణమే నాకు తక్షణమే సమాధానం వచ్చింది. అది అలా చాలా తేలిగ్గా వచ్చింది. అక్కడ చెప్పడానికి పెద్దగా ఏమీ లేదు. కానీ ఆ మనుషులకు అర్థం కాలేదు. నాతో శ్రీ అరవిందులు చెప్పారు. వారు దానిని తెల్సుకునే గొప్ప సమయం ఇది. ఇక ఐదు నిమిషాల్లో అయిపోయింది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జనవరి 27,1967

నోబెల్ బహుమతి

(కొంత కాలం తరువాత శ్రీమాత ఎస్ అనే వ్యక్తికి టేబుల్ మీద పెట్టుకునే ఒక పాత డెస్క్ క్యాలండర్ ఇచ్చారు. దాంట్లో జూలై 24-25 1959వ సంవత్సరం నాటి అనుభవాన్ని శ్రీ అరవిందులు సూక్ష్మ భౌతికంలో మొదటి సమావేశం - నమోదు చేశారు. ఆమె వ్రాసిన మరొక కాగితంతో పాటు... ఆయన ఏదయితే ఆవిష్కరించారో దానిని నేను సాక్షాత్కరించుకుంటున్నాను అని వ్రాశారు. నేను కేవలం ఒక ప్రచారకురాలిని. ఆయున పని కొనసాగింపుదారును మాత్రమే (ఆ తారీఖులు 1951 నాటివి) అని శ్రీమాత వివరిస్తారు.

నోబెల్ శాంతి బహుమతికి నన్ను ప్రకటిద్దామని కొంతమంది వ్యక్తులు కోరుకున్నారు. ఆ ప్రకటన కోసం నా వాఙ్మూలాన్ని అడిగారు. దానికి ఇవన్నీ చేసినవి నేను కాదు. అదంతా శ్రీ అరవిందులే అని చెప్పాలనుకున్నా. అదే రాశాను.

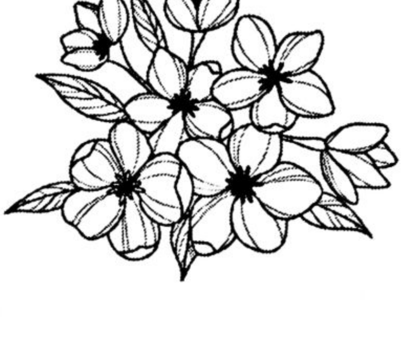
నోబుల్ బహుమతి శ్రీ అరవిందులకి ఇవ్వాలని వారు కాంక్షించారు. కానీ ఆ నిర్ణయం చేయడానికి ఒక సంవత్సరం ముందరే ఆయన శరీరాన్ని విడిచిపెట్టారు. వాళ్ళు ఆ బహుమతి చనిపోయిన వారికి ఇవ్వనందున ఆ పని జరగలేదు. అప్పుడు వారు నాకు అది బదిలీ చేయాలనుకున్నారు. నేను ఈ సూచన రాసి పంపాను. ఎందుకంటే నాకు పేరు, కీర్తి అనేవి అప్రధాన విషయాలు. ఈ విషయంలో కూడా అంతే. ఇప్పుడు మొత్తం వ్యవహారం అంతా మరచిపోయి, అది కాలగర్భంలోకి వెళ్ళిపోయిందని నేను నమ్ముతున్నాను.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ మే 13,1962

ఆగష్టు 15,1965 దర్శనం

శ్రీ అరవిందులు 15వ తేదీన బాల్కనీలో ఉన్నారు. ఆయన అక్కడికి వచ్చారు. నాతోపాటు బాల్కనీకివచ్చారు. నేను ఎవ్వరికి ఏ విషయము చెప్పలేదు. అసలు చెప్పలేదు. అక్కడ ఒక చిన్న అమ్మాయి ఉంది. ఆ అమ్మాయికి ఇప్పుడు సుమారు 15 సంవత్సరాలు ఉంటాయి. ఆ అమ్మాయిని చాలా చెడ్డ విద్యార్థినిగా, కుదురులేనిదిగా, ఉన్మాదిగా పరిగణించారు. (ఆమెను పంపించి వేయాలని కూడా మాట్లాడుకున్నారు) కానీ నేను ఒక రోజు ఆ అమ్మాయిని తన జన్మదినం నాడు రమ్మని చెప్పాను. నాకు, నేను ఆమెనుచాలా చక్కని అమ్మాయిగా కనిపెట్టాను. రెండు మూడు రోజుల క్రితం ఆ అమ్మాయి ఉత్తరం రాసింది. దర్శన దినం 15వ తారీఖున నాకు కుడి ప్రక్క శ్రీ అరవిందులను చూసిందట. అమ్మాయి అడిగింది (నవ్వుతోంది) “ఇది నిజమేనా?” ఇది నన్ను చాలా బాగా అలరించింది. నాలో నేను అనుకున్నాను “ఇక్కడ వున్న విద్యార్థుల మీద ఇక్కడి వారికి నైతిక తీర్పులు చాలా ఎక్కువే ఉన్నాయి. అది ఇలా ఉంది. కానీ ఈ రోజుల్లో పిల్లలను నేను చూడట్లేదు. పూర్వం గ్రౌండ్‌లో ప్రతిరోజు వాళ్లను చూసేదాన్ని. లేదా ఎట్లాగో నెలకి ఒక్కసారైనా వాళ్లను చూసేదాన్ని. కానీ ఇప్పుడు ఇది వరకులా జరగడం లేదు. కొద్దిమందిని వాళ్ళ జన్మదినాలలోనే చూస్తున్నాను. కానీ ఇది ఎంతో ఆసక్తికరంగా ఉంది. కొంతమంది కూడా ఆయనని చూసి ఉండవచ్చు. కానీ నాకు చెప్పలేదు. ఆ అమ్మాయి నాకు రాసింది, బాగుంది. “శ్రీ అరవిందులు మీ ప్రక్కన నిలుచొని ఉండడం చూశాను. అదినిజమేనా?” అని.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఆగష్టు 21,1965

శ్రీ అరవిందులు అన్నారు

శ్రీ అరవిందులు మాతో అన్నారు (ఆయనంతట ఆయనే చెప్పారు) మనసుపైన ఒక చేతన ఉన్నదని, అది మానసిక ప్రజ్ఞ కంటే వివేకవంతమైనది ఈ వస్తుజాలం లోలోతుల్లో మనిషి సంకల్పం కంటే కూడా ప్రబలమైన సంకల్పం ఉన్నదని మాకు కల్గిన అనుభవం ద్వారా మేం నమ్ముతున్నాం. ఈ చైతన్యం, ఈ సంకల్పమే మన జీవితాన్ని, మన కార్యాచరణను, మన క్రియాకలాపాలను సంభాళించి, వీక్షించాలన్నది మేం చేబూనే గొప్ప ప్రయత్నం. ఈ విధానంలోనే ఆశ్రమం సృష్టించబడింది. 1926 సం॥లో శ్రీ అరవిందులు సాధారణ వ్యవహారాల నుండి విరమించుకొని నాకు ఆశ్రమానికి సంబంధించిన సంపూర్ణ బాధ్యతను అప్పగించారు. (ఆ సమయంలో 2 భవనాలు బాడుక్కి తీసుకొని, దానిలో కొద్దిమంది సాధకులు ఉండేవారు) ఇక ఆ పై అంతా ఎదిగి ఒక అడవి విస్తరించినట్లు అభివృద్ధి చెందింది. ఇక్కడ సజీవ, క్రియాశీలకమైన ఆవశ్యకతతో సృష్టించ బడింది. ఇది ఒక సుస్థిరమైన అభివృద్ధి, అంతులేని ప్రగతిలోని రహస్యం. ప్రస్తుతం ఎదురయ్యే కష్టాలు ప్రధానంగా సాధకుల్లోని మానసిక వ్యతిరేకతల వల్ల కల్గుతున్నాయి. వాళ్ళు సాధనకు చెందిన వేగిరమైన అంగవేతను అనుసరించలేకున్నారు. మానసిక పద్ధతుల ఆక్రమణకు లొంగిపోవడంతో అవి ప్రారంభ కార్యాన్ని చెడగొట్టినవి. చేతనలో శుద్ధి చేతన వికాసమే దాని చికిత్స.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ మార్చి **11,1964***

అంతుచిక్కని ఆ చిరునవ్వు...

అతిమనస్సు నా శరీర కణాలలోకి ప్రవేశించడం అదే మొదటిసారి, అది మెదడు వరకు వ్యాపించింది. కాబట్టి మెదడు ఏదో సన్నిధిని కనుగొంది (నవ్వుతూ) ఆ స్వీకరించేది మునుపెన్నడు లేనంతగా చాలా శక్తివంతమయింది. వెర్రితనం కొద్దీ అది ఆందోళన చెందింది. నా విషయానికొస్తే (పైన లేదా అంతకు మించి సంజ్ఞ), నేను అన్నింటినీ చూశాను, మెదడు ఆందోళన చెందుతున్నట్లు నేను చూశాను, కాబట్టి నేను అది ఎంత అవివేకమో దానికి చెప్పడానికి ప్రయత్నించాను, దానిని అలాగే నిశ్చలంగా ఉంచాను. అది అలాగే ఉండిపోయింది, కానీ మీకు తెలుసా, అది నిజంగా అక్కడ పేలబోతున్నట్లుగా ఉంది. కాబట్టి నేను " సరే, శ్రీ అరవిందులని దర్శిద్దాం, ఏమి చేయాలో అడుగుదాం" అన్నాను. అంతే వెంటనే అంతా ప్రశాంతంగా మారిపోయింది. నేను శ్రీ అరవిందుల ఇంట్లో సూక్ష్మ భౌతిక రూపంలో మేల్కొన్నాను భౌతికమైన అనుభూతి, ప్రతిదీ చాలా సుస్పష్టమైనది. నేను వచ్చాను, లేదా నాకంటే నా శరీర చేతన వచ్చింది అనాలి. అక్కడ ఏమి జరిగిందో శ్రీ అరవిందులకు వివరించడం అది ప్రారంభించింది. చాలా ఉత్సాహకరంగా మాట్లాడుతుంది.. ఇంకా మాట్లాడుతుంది. అందుకు వారి ప్రతిస్పందన ఒక విధమైన అంతుచిక్కని చిరునవ్వు, ఆపై ఇక ఏమీలేదు. చాలా సాధారణంగా చూశారు.

అంతుచిక్కని చిరునవ్వు - ఒక్క పదం కూడా కాదు. ఉత్సాహమంతా చచ్చిపోయింది. అది శాశ్వతం నుండీ తప్పుకొంది. ఉత్సాహం చచ్చిపోయింది. అప్పుడు శ్రీ అరవిందుల భోజన సమయం (ఆశ్రమ వ్యక్తులు అక్కడ తింటారు - మరొక పద్ధతిలో). ఆయనకి ఇబ్బంది కలగకూడదని పక్క గదిలోకి వెళ్లాను. కాసేపటి తర్వాత లోపలికి వచ్చి ఆయన నా ముందు నిలబడ్డారు. (నేను - నా భౌతిక దేహం, అంటే నా భౌతిక చేతన - ప్రశాంతంగా ఉండటానికి సమయం పట్టింది). నేను మోకరిల్లి వారి చేతిని తీసుకున్నాను (ఒకరకంగా భౌతికమైనదానికంటే చాలా స్పష్టమైన అనుభూతి, నా చిన్నారి!) నేను వారి చేతిని ముద్దాడాను. దానికి వారు ఇలా అన్నారు, "ఓహ్, మంచిది" (శ్రీమాత నవ్వుతూ)

నేను అన్ని వివరాలను దాటవేస్తున్నాను (ఇది చాలా పెద్ద విషయం, దాదాపు ఒక గంట పాటు), కానీ అకస్మాత్తుగా వారు నన్ను ఒంటరిగా వదిలి గది నుండి బయటకు వెళ్ళారు (వారు నాకు చెప్పాలనుకున్నది సంజ్ఞతో వ్యక్తపరిచిన తర్వాత, అది అర్థమైంది) ఆపై మాత్రమే ఒక అడుగు వేయాలని అనిపించింది (గుమ్మం దాటిన సంజ్ఞ), తిరిగి నేను మళ్ళీ నా మంచం మీద పడుకొని ఉండటం గమనించాను. ఆ క్షణంలో నాకు నేను చెప్పుకున్నాను, "నిజమే! మనము అన్ని రకాల సంక్లిష్టమైన పనులు చేస్తుంటాము, ఇది చాలా సులభమైనది: నీవు అలా వెళ్ళాలి అనుకొంటే (అదే సంజ్ఞ) నీవు అక్కడకి చేరుకోగలవు అలాగే నీవు ఇలా వెళ్ళాలి అనుకొంటే (వ్యతిరేక దిశలో అదే సంజ్ఞ)ఇక్కడకు తిరిగి రాగలవు."

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ అక్టోబరు 12, 1962

సువర్ణ ప్రశాంతత....

సాయంత్రం (బాల్కనీ దగ్గర) ఒక జన సమూహం ఉంది, (మేము చూసిన జన సమూహాలలో ఇదే చాలా పెద్దది అని నేను అనుకుంటున్నాను, అది ఆ వీధులను నింపేసింది. కనుచూపు మేరలో వీధులన్నీ జనంతో నిండిపోయాయి, నేను బయటకు వచ్చాను. నేను బయటకు వచ్చినప్పుడు, జనం నుండి ఒక విధమైన...

ప్రపంచ స్థితికి, ముఖ్యంగా దేశానికి వ్యతిరేకంగా ఒక నిరసన మధ్య ఏదో, ఒక విన్నపం, ప్రార్థన, అలలుగా పైకి లేచింది.... నేను దానిని చూచాను (ఇది ప్రత్యేకంగా పట్టుబట్టినట్టుంది), అప్పుడు నాకు నేనే ఇలా చెప్పుకున్నాను. "ఈ రోజు నా రోజు కాదు, శ్రీ అరవిందుల రోజు," నేను ఇలా చేసాను (ఉపసంహరణ సంజ్ఞ) శ్రీ అరవిందులను ముందు ఉంచాను. ఆ తరువాత, వారు ఎదురుగా వచ్చి, తమకు తాముగా ముందుకు వచ్చి, చాలా సాధారణంగా అన్నారు, "ఆయన ఏమి చేస్తున్నారో ఆ పరమాత్మకు బాగా తెలుసు" (శ్రీమాత నవ్వుతూ) నేను వెంటనే చిరునవ్వు నవ్వడం మొదలుపెట్టాను (నేను నవ్వలేదు, కానీ చిరునవ్వు మొదలయింది), ఉదయమప్పటి ప్రశాంతత, మళ్ళీ అదే ప్రశాంతత వచ్చింది.

అంతే.

ఆయన ఏమి చేస్తున్నాడో అన్నది ఆ పరమాత్మకు బాగా తెలుసు... ఆయనలోని అత్యంత పరిపూర్ణమైన హాస్య ధోరణితో. వెంటనే అంతా శాంతించడం జరిగింది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఆగస్టు 16, 1967

దేహంలో జరిగే కార్యము

దేహంలో జరిగే కార్యము ఒక త్వర పెట్టే అంగతో కొనసాగుతుంది. అయితే ఇది అంత సులభమైనది కాదు. కానీ చాలా స్పష్టంగా, నిర్దిష్టంగా ఉంటుంది. శ్రీ అరవిందుల సమక్షంలో ఒక రాత్రి మొత్తం గడిపినపుడు వారు దేహంలో జరుగబోయే దానిని నాకు వివరంగా విశదీకరించారని మీకు చెప్పాను.

ఇది చాలా కష్టమైనది.

ప్రస్తుతం సహజమని కనుక్కొనే స్థితిని, మనిషి ఎక్కువగా పరిపూర్ణ దుర్బలతకి చెందిన ఒక స్థితిగా భావిస్తాడు. అందువలన తాను ఆధారపడిన ప్రతీదీ ఇప్పుడు ఏమీ కాదని భావించడం జరుగుతుంది.కనుక ఇది కష్టం.

విషయాలు చాలా ఆసక్తికరం. ఫలానా విషయాలు ప్రమాదకరమని మనం ఎప్పుడూ అనుకుంటాం. (ఫలానా అస్వస్థత, ఉదారహరణకు కొన్ని ప్రత్యేక జాడ్యాలు) వేరేవి అప్రాముఖ్యమైనవి. అప్పుడు అది శుద్ధంగా ఒక అనివార్య స్థితిలో చూపబడుతుంది. దీని మీద అస్సలు ఆధారపడదు. (విశదంగా చెప్పాలంటే) ఏది నిర్ణయించబడింది. సర్వోన్నత ప్రభువు ఏది నిర్ణయించాడు అన్నదాని మీద సర్వమూ సంపూర్ణంగా ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇది అత్యంత స్వల్పమైన దానితో ఒక పూర్తి అప్రయోజకర సమస్య తీవ్ర అసాధ్యమైనదిగా పరిగణించబడినది. గతిస్తున్నప్పుడు దేహపు పనితీరును ఆయన ఆపివేయవచ్చును. ఇది సాధనలో చూపబడింది. అక్కడ కష్టమైన క్షణాలు ఉంటాయి. ఎందుకంటే మానసిక ఆరోపణలు, మానసిక నిర్మాణాలు దేహానికి చాలా సహాయం చేస్తాయి. ప్రస్తుతం అదేది ఉండదు. ఆ సౌకర్యం ఎప్పటికీ ఉండదు. ఉదాహరణకు నీకు ఒక మానసిక విశ్వాసం ఉందనుకో. విశ్వాసమని

పిలువబడే అదినీకు చాలా సహాయం చేస్తుంది. అది నిన్ను అన్ని కష్టాల్లోకి చొచ్చుకుపోకుండా నిలబెడుతుంది. కానీ ఇది (మానసిక విశ్వాసం) అక్కడ అస్సలు ఉండదు. అక్కడ చైతన్యం మాత్రమే ఉంటుంది. (నవ్వుతూ) చైతన్యంలో ఆరాటం ఉండదు. చైతన్యం అసందర్భ ప్రేలాపన చేయదు. అది నీకు కథలు చెప్పదు.నీకు సహాయం చేయవలసిన సమయంలో మాత్రమే మాట్లాడుతుంది. అది ఇలా ఉంటుంది. (ఒక నిశ్చల ఉనికి సంజ్ఞతో) తన సమగ్ర సరళత, నిజాయితీలలో ఉంటుంది. కనుక నువ్వు యుక్తంగా చూస్తావు. నీకు అంతా బాగా తెలుసు. కానీ దేహం బాగా చూస్తుంది. దాని సంవేదనలను స్పష్టంగా చూస్తుంది. మొత్తం ఎలా తయారవుతుందంటే అవి నిజంగా సత్యానికి సంబంధించనవి అన్నట్లుగా, కానీ (నవ్వుతూ) అది దానికి అంతగా సహాయం చేయదు. కొన్ని సమయాల్లో అది నిజంగా సౌకర్యంలో అస్వస్థతను అనుభూతిస్తుంది.

అది తన స్వంత మానసిక అస్వస్థత గురించి చైతన్యమయ్యింది. దాని మొదటి ప్రభావము గురించి చెప్పాలంటే ఇది నిస్సహాయం. దీని స్థానంలో ఏదో జరగడానికి ఇది కరిగిపోవాలి. అప్పుడు ఎప్పటికీ అక్కడ దీని వంక చూస్తూ ఉండే ఒక దరహాసం ఉంటుంది. అది అసందర్భ ప్రేలాపన చేయదు....

కనుక అది స్థిరంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. అది మానసిక అస్వస్థత స్థితిని దాటిపోవడం చూస్తావు. అప్పుడు నువ్వు ఇలా అంటావు "ఇవన్నీ ఎందుకు ఇలా ఉన్నాయి?" చైతన్యం స్పష్టంగా చూస్తుంది. అవన్నీ ఎందుకు ఇలా ఉన్నాయో బాగా చూస్తుంది. కానీ విషయాలు చాలా విశాలంగా, సాధారణంగా ఉంటాయి. ఎప్పటికీ అదే విశ్వజనీన స్థితిలో ఉండడం భౌతిక చైతన్యానికి కష్టం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఫిబ్రవరి 27,1970

శ్రీవారి సన్నిధి విశ్వవ్యాప్తం

శ్రీ అరవిందులు తమదేహాన్ని విడిచిపెట్టినపుడు, మనల్ని విడిచి పెట్టనని చెప్పారు. యథార్థానికి ఈ ఇరవై ఒక్క సంవత్సరాల నుండి, వారి ప్రభావానికి ఉన్మీలనమైన వారికి, ప్రభావాన్ని స్వీకరించగలవారికి మార్గనిర్దేశం చేస్తూ, సహాయంచేస్తూ వారెల్లప్పుడూ మనతోనే ఉంటూ వచ్చారు. వారి యీ శత సంవత్సరంలో, వారి సహాయం యింకా దృఢంగా ఉంది. మరింతగా ఉన్మీలనం గావడం యెలాగో, దానివల్ల లాభ పడడం యెలాగో తెలుసుకోవడం మనం చేయాలి. యోధోచితమైన అంతరాత్మ గలవారిదే భవిష్యత్తు. మన విశ్వాసం మరింత బలవత్తరమూ, మరింత చిత్తశుద్ధీ కలదైతే, స్వీకరించిన సహాయం మరింత శక్తివంతమూ, మరింత ప్రభావవంతమూ అవుతుంది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జనవరి2, 1972

కొంత కాలం క్రితం, రాత్రి పూట వారికిలా చెప్పినట్లు జ్ఞాపకం. దాదాపు ప్రతి రాత్రీ నేను వారిని చూస్తాను. కాని కొద్ది రోజులుగా వారిని చూడలేదు. రాత్రిపూట చూచాను... వారెప్పుడూ యిక్కడే ఉంటున్నారు (తమచుట్టూ తమను కప్పి వున్నట్లు మదర్ సంజ్ఞ చేశారు) కాని రాత్రిపూట ఆ సూక్ష్మభౌతిక లోకంలో, వారిని ఎదుటివ్యక్తిగా నేను వారితో సమావేశమవుతున్నట్లు చూచాను) వారితో "కొద్ది రోజులుగా నేను మిమ్మల్ని చూడలేదు" అని యధాలాపంగా అనేశాను. చాలా గంభీరంగా తయారై పూర్తి వ్యంగ్యధోరణితో "ఈరోజుల్లో నేను చాలా తీరిక లేకుండా ఉంటున్నాను" అన్నారు. (నవ్వుతూ) శ్రీ అరవిందుల జీవితం మీద ఒక సినిమా తీస్తున్నారని మరుసటి రోజున తెలిసింది (శ్రీఅరవిందుల 'రాజకీయ జీవితం మీద, బెంగాల్‌లో సినిమా తీస్తున్నారు) వాళ్లకు మంచి సూచనలు పంపిస్తూ ఉండవచ్చని అనుకొన్నాను. ముక్కుసూటిగా, తీవ్ర స్వరంతో 'వహ్ నేను చాలా హడావిడిగా ఉన్నాను" అని చెప్పడం చోద్యంగా లేదూ!

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జనవరి 25,1967

ఒక భయంకర కార్యం

అతిమానస క్రియా శక్తిచేత తమ దేహాన్ని రూపాంతరీకరించుకొనడంలో శ్రీ అరవిందులెంత వరకు విజయం సాధించారు అని తరచుగా నన్నడుతున్నారు.

అవును మదర్, దాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలని ఆతురతగా ఉన్నాం. నిజంగా మాకు తెలియదు. నీ బుల్లి మనసుతో యెలా తెలుసుకోగలవు? ఏదైనా కొంత అనుభవానికొస్తే తప్ప, యెవరూ అదేమిటో అర్థం చేసుకోలేరు. కాని ఒక విషయం చెప్తా. తమ దేహంలో చెప్పుకోదగినంతగా అతిమానస క్రియాశక్తిని కూడబెట్టుకున్నారు. అదెంత భయంకర కార్యమో.... వారు తమ దేహాన్ని విడిచినప్పుడు వారి దేహం దాదాపు అయిదు రోజులు ప్రకాశమయంగా లేదూ, ఆ విషయం నీకు గుర్తింది కదూ! తమ అతి మానస క్రియాశక్తినంతా నాలోనికి గ్రుమ్మరించినప్పటికీ పరిపూర్ణ ప్రకాశమయమై వుంది. వారు దేహాన్ని విడువక ముందు ప్రతిదీ, సమస్తం నాకిచ్చివేశారు. కాని వారి దేహం ఇంకా అతిమానస వైభవాన్ని ప్రసరింపజేసింది. ఆ క్షణంలో, చివరి కొద్ది నిముషాలలోనే వారి పడక దగ్గర నిలబడి ఉన్నానని నీకు తెలుసు గదా. అతిమానస వెలుగు నాలో అక్షరాలా, భౌతిక ద్రవ్యంలాగా ప్రవేశించడాన్ని చూడగలిగాను. ఒక విధమైన ఒరిపిడితో అది నాలో ప్రవేశించడాన్ని చూడగలిగాను. ఇలా (సంజ్ఞ) రోమకూపాల ద్వారా యెంతో సుస్పష్టంగా ప్రవేశించింది. వారు సాధించిన కార్యాన్ని గురించి యేమాత్రం, కనీసంగానైనా ఆతురత లేకుండా వుంటే దైవ కృప యందు యెలా విశ్వాసం పొందవచ్చునో నేనుమొట్టమొదటి సారి అదే చూడడం. తనలో వారు కూడబెట్టిన చేతన. అదొక మహాద్భుత విషయం. అది వైవిధ్యభరితమైన తెలియని సాక్షాత్కారాలతో వారు చేరుకొన్న స్థాయి అత్యంత అసాధారణమైనది. వారు దేహాన్ని విడిచివేసినట్లయితే సూక్ష్మ భౌతికంలో మరింత ప్రభావవంతంగా పనిచేయడానికి వీలుగా అతిమానస లోక అవతరణ కార్యాన్ని త్వరితం చేయాలి అనే ఒకే ఒక నిర్ణయం వారు తీసుకొన్నారు. ఆ వెంటనే,వారు తమ దేహాన్ని వెనుక విడిచివేసి, యింకా నిరోధిస్తున్న సూక్ష్మంలో యీ పరగణాను జయించ తమను తాము ముందుకురికించారు. జీవితం అవాస్తవం అని గ్రహించినందు వల్ల గాను, వారు దేహాన్ని విడిచింది. పర్యవసనాలెన్ని ఉన్నప్పటికీ ఈ రూపాంతరీకరణ కార్యం జరగడం అనే విజయాన్ని సాధించడానికి, భువిపైకి పరమసత్యాన్ని తీసుకు రావడానికి క్షేత్రాన్ని సంసిద్ధం చేయడానికి తాను స్వతంత్రునిగా అవ్వాలనే వారి విశ్వాసం మీద వారికి గల నమ్మకం వారు దేహాన్ని విడిచేటట్లు చేసింది. ఊర్ధ్వం నుండి ఒక వాక్కు, ఒక శాసనంలా వచ్చింది. అంతే నిర్ణయం జరిగిపోయింది. ఇంతకు

ముందెన్నడూ జరుగనంత మహోన్నత బలిదానం యిది. కాదు వారు మాత్రమే చేయగలిగిన, ఆయన యందు మాత్రమే మనగలిగే విధంగా తనను తాను సంపూర్ణంగా నిర్మూలించుకోవడం, పరమోత్కృష్ట ప్రహర్షంలోని తనను తాను పూర్తిగా పరిత్యజించుకోవడం అది.

భయంకరం, యెంత శక్తి, ఎటువంటి చేతన, యెటువంటి జ్ఞానం, ఎటువంటి కారుణ్యం, యెటువంటి కాంతి ఆయనలో ఉన్నది....

వారు నన్నిలా ఆజ్ఞాపించారు "భువిపై నా రూపాంతరీకరణ కార్యాన్ని నీవు నిర్వహిస్తావు... నా సహాయం ఉంటుంది" (మదర్ ఆంగ్లంలో మాట్లాడారు). అందుచేత నేను అస్సలు ఆలోచన చేయను. నేను దేనికీ ఆకారమవ్వను. కాని నమ్మకంతో ఈ కార్యంలోనికి నన్ను నేను దించుకొన్నాను. ఎంతో శ్రమతో వారీ కార్యాన్ని స్వీకరించారు. నన్ను చేయమని యిప్పుడు ఆజ్ఞాపించారు. అది పూర్తయ్యే దాకా కొనసాగించమన్నారు. నేను ప్రశ్నించను. వారు కోరినది జరిగి తీరాలి. వారు లేకుండా నేనేం చేయలేను.

నా కృషిని బలోపేతం చేయడానికి, నన్ను ముందుకు నెట్టడానికి, నాకు మార్గం చూపడానికి, నేను సంశయానికి లోనవ్వడం యెప్పుడైనా జరిగితే, నాకు వివేకం కలిగించడానికి ప్రతి అడుగునా ఆ పని జరిగే వరకూ నేను కొనసాగించడానికి వారు నా ప్రక్కనే ఉంటున్నారు. మేమిద్దరం కలిసి యెంత భయంకర కార్యాన్ని నిర్వహించాలి!

మానసికంగా గ్రహించినదంతా, వాగ్దానం చేసినదంతా యిప్పుడు వాస్తవం అవుతోంది.

దేహ రూపాంతరీకరణం యిక నెంతమాత్రం ఒక నిరర్ధక ఎండమావి కాదు. అదొక వాస్తవికత, వ్రేళ్ళూనిన ఒక ప్రక్రియ, ఒక ప్రకాశమయ భవిష్యత్తు వైపు స్థిరంగా కదులుతూ అభివృద్ధి చెందుతోంది. నూతన వెలుగుకు దేహం అద్భుతంగా బదులు పలకడం జరుగుతోంది. ఒక దివ్య నమ్మకంతో దేహం తనంతతానుగా అధికాధికంగా వేధిస్తోంది. అది యేం సాధిస్తుందనే దాని గురించి నేనసలే అనుమానించను. దానికి యేదీ అసాధ్యం కాదన్పిస్తోంది. అపరిమితమైన శక్తి, ఊర్ధ్వాలచే దాని సామర్థ్యం బ్రహ్మాండంగా అధికమైంది. దేహం విశాలమౌతోంది. విశ్వమంత విశాలమౌతోంది. జీవకణాల ఒక విధమైన రూపాంతరీకరణ దేహంలో అది వరకే జరిగింది. శాశ్వత సౌందర్యం కల

శాశ్వత రూపం అని ఊహించుకునే దానిని అది బహిర్గతం చేయగలదు. మనిషి యెప్పటికైనా ఊహించగలిగిన దానంతటి కంటె అది వేయిరెట్లు సుందరం అనేది స్పష్టం. దానికి వయస్సనేది ఉండదు. కాలంచే లేక దాని పర్యవసానాలచే యెన్నటికీ కరిగించబడదు. నేనొక పసిబిడ్డలా అయినాను కాని యెంతో అద్భుతంగా ఉన్నాను.

దేహం ప్రకాశవంతం, పారదర్శకం, నమ్యం, మెత్తనైనది, దాని అవసరాన్ని బట్టియే రూపాన్నైనా తీసుకోగలదు. దాని చేతన లక్షణం సైతం, దానికి గతమంటూ లేనంతగా పరివర్తన చెందింది. అంతేగాక మాటలలో వ్యక్తపరచలేని అనేక ఇతర విషయాలున్నాయి. ఓహ్ అదెంత అద్భుతం! అది అసాధారణం! నమ్మలేం!

కానీ... ఏ ఒక్కరూ అర్థం చేసుకోలేరు లేదా నమ్మలేరు లేదా నాలో యేం జరుగుతున్నదో దానిలో వందోవంతు కూడా వంట బట్టించుకోలేరు. సమస్త గ్రహింపును అతిశయించిపోతుంది. (సమాధి)

ది బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ పుట ***141-42***

ప్రతిదాన్నీ నాకొదిలెయ్యి

ప్రతి విషయాన్నీ నాకొదిలేసి నిన్ను నీవు ప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోనివ్వు. నీకు మార్గదర్శనం లభిస్తుంది. అతి మానసపు రూపాంతరీకరణ చర్య వల్ల దేహ రూపాంతరీకరణ సాధించడం కోసం, కాలక్రమేణా పృథ్వి రూపాంతరీకరణ కార్యం నెరవేర్చడం కోసం నేను ఇచ్చట భువిమీదకు దిగివచ్చాననేది స్పష్టం. మానవ జాతిలో ఈ అతిమానస ద్రవ్య ఒక బీజాన్ని నాటగలిగితే అది భువిపై దాని కొనసాగింపును ఖాయం చేస్తుంది. నేను తీసుకొచ్చే దానిలో అతిసూక్ష్మ భాగంలో వెయ్యోవంతు మాత్రమే అయినప్పటికీ, ఈ ఉద్యమాన్ని శాశ్వతం చేయడానికది సరిపోతుంది.

లేని యెడల, భువి, మనుషులు సంసిద్ధంగా లేరని, ఒక మహనీయ ప్రకాశం, ఒక మహనీయ జ్ఞానం, ఒక మహనీయ ఆనందం అవతరించడాన్ని అంగీకరించి స్వీకరించదగినట్లుగా లేరని, శాశ్వతునికై, సృష్టి పరమ సత్యానికై తమను తాము ఉన్మీలనం చేసుకొన సిద్ధంగా లేరని చెప్పవలసి ఉంటుంది. ఇక చాలు! ఇంతకు మించి నేను మాట్లాడకూడదు. నేను మాట్లాడవలసిన

దాని కంటే బయటపెట్టవలసిన దానికంటె చాలా యెక్కువ మాట్లాడాను, బయట పెట్టాను. త్వరపడండి. చాలా ఆలస్యమైంది. తిరిగి కలుసుకునే దాకా శెలవు.

*ది సుప్రీమ్ **40-1***

శ్రీ అరవిందులు సర్వాన్నీ యేర్పాటు చేశారు

నా పని తేలికవ్వడానికి శ్రీ అరవిందులు అంతా ఏర్పాటు చేశారు. ఈ మహానిశ్చేతన పరగణాను తెరవడానికి తాళం చెవి శ్రీ అరవిందుల దగ్గర వుంది. వారు తలుపు తెరవడానికి తాళం చెవి త్రిప్పి నా దారిని ప్రకాశవంతం చేస్తారు. ఈ జడ, అస్పష్ట పదార్ధ దేహంలోనికి దివ్య క్రియాశక్తిని, దివ్య ప్రకాశాన్ని, దైవ ఆనందాన్ని చొప్పించడం కోసంచాలా సౌమ్యంగా నేను ప్రవేశిస్తాను. రూపాంతరీకరించు వెలుగుతో స్పృశించబడినపుడు, ఈ పదార్ధంగా తయారైన అణువులు ఒక నూతన దివ్య చేతనకు మేలుకొంటాయి. ఈ విధంగా కార్యం కొనసాగుతుంది, విస్తరిస్తుంది, లేక హెచ్చుతుంది. అర్ధమైందా? పదార్ధ అంతరాత్మ సకల మానవజాతి ఆకాంక్ష శ్రీఅరవిందులు. పదార్ధంలోని దివ్య వెలుగు, లేక పదార్ధంలో అవతరించిన ఆధ్యాత్మ ఆతడు. ఈ పదార్ధంలో, ఒక దేహంలో, ఈ నిశ్చేతన, అజ్ఞానాల భారాన్ని తన మీద వేసుకొని, దివ్య జీవనానికి వాటిని మేలుకొలుప పరాత్పరుని నుండి తనను తాను వేరుచేసుకొని శ్రీ అరవిందులు మునక వేశారు.

దీనికోసం వారు పరాత్పరుని, దైవ కృపను, తమ కార్యంలో సహాయం చేయమని క్రిందికి, భువిపైకి దిగిరమ్మని ఆవాహన చేశారు. అందుచేతే వారి పిలుపు విని పదార్ధంలోనికి ఒక భౌతిక దేహంలో బాధావ్యధ మృత్యువుల యీ లోకంలోనికి నేను వచ్చాను. మా యిరువురి ఐక్యతలో, దివ్య జీవనమనే యీ మహిమను క్రమంగా యీ ప్రపంచం సాక్షియై దర్శిస్తుంది. అది వారి కారణంచేతనే నేను దిగివచ్చా. క్రింది నుండి పదార్ధపు యీ తీవ్ర ఆకాంక్షను వారిపైకి పంపినందువల్ల దిగి రావడం ద్వారా దైవకృప బదులు పలికింది. భువికి యెటువంటి శుభ ఘడియ యిది! సకల విశ్వం ఒక మహోత్సాహంలో తన అస్తిత్వ గమ్యం వైపు వికసించడమనే బ్రహ్మాండమైన పురోగతికిదొక

సరైన తరుణం. అది ఉపయోగించుకొనడానికి వీలుగా దానికందుబాటులో వున్న మన సహాయంతో కొనసాగించాలనే సంకల్పంతో దీన్ని సాకారం జేసుకొనడానికి అసాధ్యమనేదేముంటుంది! ఇదే ఆ క్షణం.

మన నుండి వెలువడే ప్రతి కంపనం, మన నుండి ప్రసారమయ్యే ప్రతి కిరణం, నిశ్చేతన అస్తిత్వం వైపు దారిని ప్రకాశమయం చేస్తుంది. శ్రీ అరవిందుల వల్ల మాత్రమే, యీ పనిని నేను సాధించగలను. కార్యంలో అధిక భాగం వారే చేస్తారు. వారు నన్ను ఆహ్వానించారు. ద్వారాలు తెరిచారు. యీ నిశ్చేతన లోతులలోనికి నేను ప్రవేశించి నిశ్చేతన నిద్రాణ స్థితిలో అణువులను ప్రకాశింప జేయడానికి దీపం వెలిగిస్తాను. వాటిని మేలు కొలపడానికి కొంచెం ఒత్తిడి కలిగిస్తాను. అది మరింతగా ఆకాంక్షించడానికి ఈ దైవ ప్రేమను అందిస్తాను. ఈ విధంగా నేను ప్రతి అణువును ఉత్తేజితం చేస్తాను.

అక్కడ మనం మన పాదాలను మోపి, మన అడుగుజాడలను విడిచి వచ్చాం. ఆ అణువులు తిరిగి వెలుగును ప్రసరింపజేసి, వాటికి సమీపంలో వున్న వాటిని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఈ రీతి ఉత్పరిణామ కార్యం నిరాఘాటంగా కొనసాగుతుంది.

ది సుప్రీమ్ 52-53

పరమేశ్వరుడు ఆతని శక్తి

ఆంతర అస్తిత్వపు ఆ అపరిమేయ గుహలో, ఆంతరిక ఆధారం కోసం మునకవేయాలి. సమస్త ముద్రలను వెనుకనే విడచివేసి, యింకా యింకా దిగి దిగి పోవాలి. అధికాధికంగా స్తరం తరువాత స్తరంలోనికి చేతన తరువాత చేతనలోనికి దిగిపోయి, పరమ పవిత్ర దివ్యశాంతిని కనుగొనడానికి అసలు లోతులలోనికి ప్రవేశించాలి. అస్తిత్వపు ఈ అపరిమేయ ప్రశాంతతలో, బాహ్యా రణగొణ ధ్వనికి చాలా దూరంగా, బాధా వ్యధలకు చాలా దూరంగా, ఆలోచనలకు, ఊహలకు చాలా దూరంగా, ఇంద్రియ చలన తరంగాల నుండి చాలా చాలా దూరానికి, చాలా జాగ్రత్తగా, యెచట అహం ఉండదో, అచట దైవ సన్నిధిని అనుభూతి చెంద దిగాలి. ఇంకా వెళ్ళవలసిన తావు వున్నది. ఆవిష్కరించుకోవలసిందింకా వుంది. ప్రతి దానిని సాధించే సర్వశక్తివంతమైన, దివ్యశక్తి యెచట ప్రకంపిస్తుంటుందో దానివైపు చేతనను ద్రిప్ప పోవలసి

ఉంది. ఎచట, సమస్తానికీ మూలంలో వున్న సంతస తరంగాలు, కంపనం, ఈవిధంగా సమంగా (సంజ్ఞ) ఒక పరిపూర్ణ సమచిత్తత దప్ప చర్య అంటూ, భావముద్ర అంటూ అహం అంటూ, ప్రత్యగాత్మ అంటూ లేని యింకా లోతులోనికి వెళ్ళాలి. ఈ పరిపూర్ణ మార్పెన్నడూ ఉండని, శాంతిని అనుభూతి చెంది, యేకంగావడానికి, కేంద్రీయ అస్తిత్వంలో చేతన యెడల తాదాత్మ్య స్థితిలో ఉంటుందో ఆ పవిత్ర సుఖ స్థితిలోనికి ప్రవేశించాలి. అదిగో అచట ఇకనేమాత్రం ద్వంద్వ స్థితి ఉండదు. బాహ్య దృష్టి యిక నెంతమాత్రం వుండదు. యేమీ అసలుండనే ఉండదు. మనలో ఆవాసముంటున్న అమృత జ్వాల, అంతర్యామి దైవం, అనుపమానం, యేకైకం. అంతరాత్మ విస్ఫులింగంతో ఒకటై ఉండిపోవడం.

ఈ పవిత్రీకరించు జ్వాలలో ఇంకా లోతులో దిగువన శ్రీ అరవిందులు మార్పులేని బ్రహ్మానందమైన, సర్వశక్తివంతమైన, దివ్య అజేయుడైన, మన అస్తిత్వ పరాత్పర ప్రభువు, సృష్టిలో అభివ్యక్త సర్వవ్యాపి ప్రభావాలు చూపించడంలో సర్వశక్తివంతుడు, అభివ్యక్తమైన సర్వోన్నత దివ్యశక్తి సర్వజ్ఞత, దివ్య గమ్యం, దివ్య గురువు, దివ్య ప్రియుడు - పురుషోత్తముడు కూడా అయిన శ్రీ అరవిందులు ఆవాసమున్నారు.

యధార్థంగా వారిని పిలిచినపుడు అచటి నుండి (మదర్ తన హృదయాన్ని సూచిస్తారు) శ్రీ అరవిందులు బదులు పలుకుతారు. వారి దివ్యమానసంతో, వారి చేతనతో అది కంపిస్తుంటుంది. అచట శ్రీ అరవిందుల నామం ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉంటుంది. అచట వారి ముద్ర వుంది గదా (సంజ్ఞ)

ఆ అసలైన లోతులలో, నివసిస్తున్నది వారే. సమస్త సృష్టి ఆయనచే జీవిస్తోంది.

అది వారిచే ప్రకంపిస్తోంది. సకల విశ్వం వారిచే ప్రకంపిస్తోంది. ప్రతిదానియందూ వారే ఉన్నారు. ప్రతిదీ వారి దివ్యసన్నిధిచే స్పందిస్తోంది, చలిస్తోంది.

వారి నామ ఆనందం, సమస్తంలోనికీ చొచ్చుకుపోయి, పరిశుద్ధం చేస్తోంది. శాశ్వతమూ, సత్యమూ అయిన పరమానందంలో, ప్రతిచోటా మారు మ్రోగుతోంది, ప్రతిధ్వనిస్తోంది. వారి నామంతో సృష్టి ఒక అర్థాన్ని సంతరించుకోంటోంది.

ఈ సకల విశ్వంలోని ప్రతిదానిలో దాగివున్న అంతర్యామి దైవాన్ని పునరావిష్కరించు కొనడానికి... వారిని కనుగొనడం ఒక ఆట. వారిని అనుభూతి చెందడమంటే పరిపూర్ణ పరిశుద్ధత, అమృత పరమశాంతిని అనుభూతి చెందడమే. వారిని పిలువడమంటే అనంతపు ద్వారాలను తెరవడమే. శ్రీ అరవిందుల నామం వెనుక గల శక్తి యిది (సమాధి)....

అనవరత కృతజ్ఞతాచర్యలో ఆత్మార్పణకు సంబంధించిన అద్భుత స్పృహతో మన అస్తిత్వంలో ఒక సర్వోత్కృష్ట సంతసం నిండి ఉండడం మన అస్తిత్వపు పరమేశ్వరునకు, ఒక శాంతియుత ఆరాధనా భావంలో మనల్ని మనం అర్పించుకోవడం అనేది కృతజ్ఞతకు అర్థం.

శాశ్వత, జ్వాలలో ఒక దివ్య సన్నిధిగా నేనున్నాను. కర్మను జరిగించే, ఆరంభించే దివ్యశక్తిని, సమస్తాన్నీ మధురం చేసేదీ, శాంతియుతం చేసే వరకు శాంతిని, పొంగిపొరలి, ఉన్నతీకరించే సంతసాన్ని, పరిశుద్ధం చేసే వెలుగును, అనుమతినిచ్చే దివ్య కంపనాన్ని పెంచి పోషించే ఒక రూపంగా శ్రీ అరవిందులున్నారు. నేను, ఒక మార్గదర్శకురాలిగా వున్నాను. వాస్తవానికి రెండైనది ఒకే వ్యక్తిత్వం. ఒకరు దివ్యసాక్షి, యింకొకరు మహాశక్తి.

వాస్తవానికి శ్రీ అరవిందులు నేను ఒకే ఒక్క వస్తువు, ఒకే ఒక వ్యక్తిత్వం. అలా శ్రీ అరవిందులను, నన్ను గుర్తించిన వారికి సమస్త అవరోధాలు, సమస్త ఇబ్బందులు, సమస్త ఉచ్చులు, పరమసత్యం వైపు సాగే నడకలో అడ్డంకులని చెప్పుకునేవన్నీ తుడిచి పెట్టుకుపోతాయి. శాశ్వతంగా యీ జీవితంలోనూ మరణించిన తర్వాతా, రాబోయే జన్మలలో కూడా అనంత కాలం దాకా తొలగించి వేయబడతాయి.

అవును అతనికి పరమేశ్వరుడు సర్వశక్తివంతుడు. 'మా శ్రీ అరబిందో మా శ్రీ అరబిందో' అని మాత్రం మననం చెయ్యి. (సమాధి) ఇది చాలు (సమాధి)

*ది సుప్రీమ్ **63-64***

Vol. 53, No. 4
April 2023

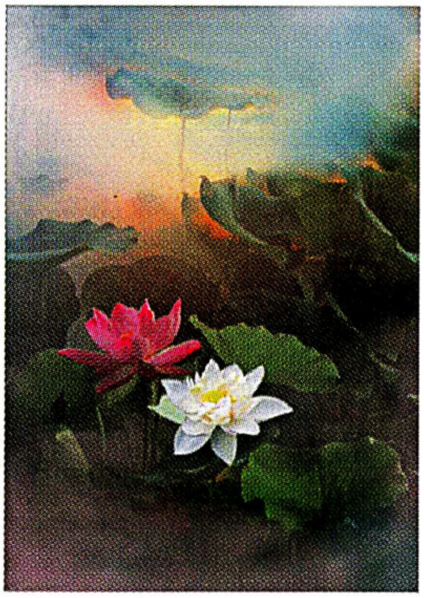
Date of Publication
1st April 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover:
Avatar (Pink Lotus)
Avatar-the Supreme Manifested in a Body upon Earth
The pink lotus is the flower of Sri Aurobindo.

Aditi (White Lotus)
Aditi-the Divine Consciousness
Pure, immaculate, gloriously powerful.
(Spiritual significance and explanation of the flower given by the Mother)
Botanical name: Nelumbo nucifera

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

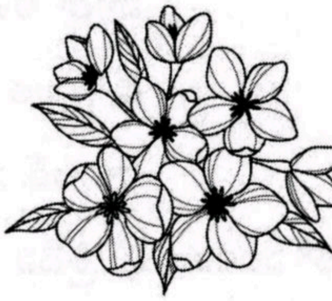
Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

The chief purpose
of the "avatar" is to give
to man a concrete proof that
the Divine can manifest upon earth.

CWM 15: 18 — The Mother

At the Lotus feet of the Divine Mother

Sri Aurobindo Society
Eluru Centre
11-37, Gnan Deep
K.S.Rao Garden, Eluru
Andhra Pradesh 534003